

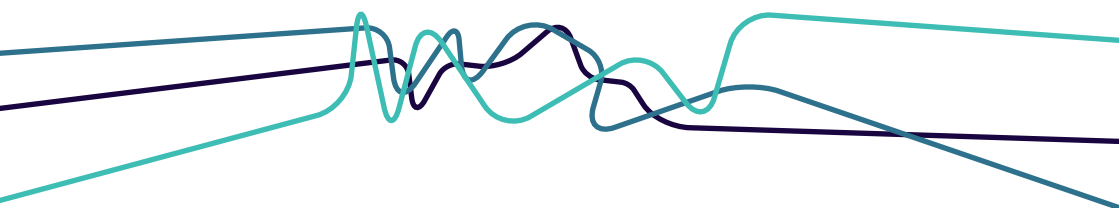
Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași
Facultatea de Arte Vizuale și Design
Specializarea Artă Murală

UN

UNSHATTERED ALTERITY

UNFINISHED BUSINESS

UNRAVELING FAILURE

Editori:
Dan Acostioaei,
Andrei Timofte

Iași
2023

ISBN 978-973-0-39411-5

Universitatea Națională de Arte
George Enescu
Iași

Facultatea de
Arte Vizuale și
Design

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i> , Dan Acostioaei	5
<i>Expoziții tematice ca mijloc de cercetare artistică în arta murală</i> , Andrei Timofte	15
<i>Unfinished Stories</i> , Oana Maria Nae	25
<i>Unshattered Alterity – Moduri exploratorii de situare identitară</i> , Cristina Moraru	31
<i>Oare voi reuși în viață!</i> , Livia Pancu & Florin Bobu	39

UNSHATTERED ALTERITY 45

Ilinca Aldea, Delia Apostolache, Denis Ciorici, David Chilcoș, Gabriela-Iulia Codru, Nicoleta-Andreea Mănescu, Eliza-Claudia Sali, Alondra Stănescu, Iuliana-Mădălina Țurcanu, Teodora Ulian

UNFINISHED BUSINESS 85

Ilinca Aldea, Delia Apostolache, George Bogdan Ciolan, Denis Ciorici, David Chilcoș, Gabriela-Iulia Codru, Cristian Constandache, Iulia-Georgiana Constantin, Andreea Grosu, Dumitrița Gurău, Miruna-Mihaela Lupea, Matei Alexandru-Mihai, Nicoleta-Andreea Mănescu, Rodica Neamțu, Nicu Oniciuc, Cristina Poncu, Andreea Pulpan, Felicia-Ioana Roca, Eliza-Claudia Sali, Alondra Stănescu, Ana-Delia Teclean, Iuliana-Mădălina Țurcanu, Georgiana Țurcanu, Teodora Ulian

UNRAVELING FAILURE 117

Ilinca Aldea, Mariana Cibi, George-Bogdan Ciolan, Elena Chirila, Ioana Cristache, Gabriela-Iulia Codru, Iulia-Georgiana Constantin, Jorj-Pavel Dimitriu, Ionela Gherman, Andreea Grosu, Dumitrița Gurău, Simona-Elena Herciu, Miruna-Mihaela Lupea, Luminița Lupu-Agache, Alexandru-Mihai Matei, Nicoleta-Andreea Mănescu, Cristina Poncu, Andreea Pulpan, Diana-Georgiana Perju, Felicia-Ioana Roca, Eliza-Claudia Sali, Alondra Stănescu, Ana-Delia Teclean, Rodica Neamțu, Georgiana Țurcanu, Iuliana-Madalina Țurcanu

Cuvânt înainte

Dan Acostioaei

În tradiția specializării Arta Murală, procesul de creație presupune validarea și transpunerea unei idei într-o producție omogenă. Deseori studentul ce urmează cursurile specializării este direcționat să proiecteze asemenea unui arhitect pornind de la cote, planuri și conjuncturi ambientale definite. Cu toate acestea, pentru implementarea unei lucrări monumentale este nevoie de un efort colectiv ce presupune uneori schimbul de idei și de practici. Posibilitatea de a integra ambiental o lucrare parietală confirmă în multe rânduri o nevoie de apropiere către experiența estetică a beneficiarilor proiectelor. Trăsăturile artistice sunt determinate în egală măsură de funcția utilitară a spațiului de implementare și de unicitatea actului creator¹.

În tandem cu rezultatele excelente ale cercetărilor de licență și disertație, specializarea Arta Murală desfășoară anual expoziții tematice – module de creație concepute și implementate în parteneriat cu instituții publice și private, entități culturale active pe scena artistică independentă. Pentru studenții muraliști acestea constituie o oportunitate de a testa validitatea propriilor posibilități de expresie și de a dialoga cu publicul autohton.

Expunerea de tip proiect și angajamentul către o temă presupun ieșirea din conformitatea atelierului și contactul cu producția locală.

¹ În decursul a peste treizeci de ani de activitate studenții, absolvenții și cadrele didactice ale specializării au realizat peste două sute de lucrări de for public, decorații, proiecte în spațiul public și opere ambientale de interior și exterior. Această contribuție consolidează patrimoniul parietal național și oferă publicului larg cât și beneficiarilor direcți prilejul de a lua contact cu lumea artelor murale. Cu toate acestea piața de artă din România este insuficient dezvoltată iar interesul cumpărătorilor către opere de artă parietală este relativ scăzut. Pentru o perspectivă de ansamblu a activității specializării vezi catalogul *30 DE ANI DE ARTĂ MURALĂ DE LA IAȘI. REPERE ESENȚIALE*, coordonat de Conf. univ. dr. Adrian Stoleriu, editura PIM, 2022.

Periodic vizităm împreună cu studenții o parte dintre evenimentele de anvergură care au loc la Iași și în alte orașe. Inițiativa de a consolida activitatea expozițională în rândul studenților provine din nevoia noastră de a exploata tendințele hibride actuale cu care studenții intră în contact pe întregul parcurs de formare.

Nu este o noutate că pe toate continentele au loc anual sute de evenimente cu profil artistic în care practicieni din toată lumea explorează teme de actualitate propuse de organizatori, curatori și colective curatoriale prestigioase.

Anul trecut a avut loc faimoasa *Bienală internațională de la Veneția* aflată la cea de-a 59-a ediție la care au participat aproximativ două sute treisprezece artiști din cincizeci și opt de țări (majoritatea fiind la prima lor participare la eveniment). La pavilionul României Adina Pintilie a răspuns temei „The Milk of Dream” expunând o instalație video dispusă pe canale multiple intitulată „You Are Another Me - A Cathedral of the Body”² și curatoriată de Cosmin Costinas și Viktor Neumann.

Concomitent a avut loc *Cea de-a 15-a ediție a Documentei de la Kassel* care și-a deschis porțile la 18 iunie 2022, fiind curatoriată de către grupul artistic *ruangrupa* din Jakarta (Indonezia). „Principiile colectivității, construirea resurselor și distribuția echitabilă”³ sunt doar câteva dintre modelele de lucru regăsite la *Documenta 15*. Tema „sustenabilității, a implicării sociale și a colectivității” sunt propuneri generate de practica socială extinsă a grupului.

Anul acesta șaiszeci de artiști din douăzeci de țări au explorat tema „My Rhino is Not a Myth. Art science fictions” - propusă de Adrian Notz curatorul invitat să curatoreze *Cea de-a cincea ediție a Bienalei Art Encounters* de la Timișoara. Conform comunicatului de presă ediția actuală „a fost dedicată dedicată intersecției dintre artă, știință și ficțiuni”⁴.

² Mai multe detalii pe platforma proiectului:

<https://cathedralofthebody.com/en>

³ Conform comunicatului oficial al organizatorilor disponibil la adresa:

<https://documenta-fifteen.de/en/about/>

⁴ Vezi mai multe pe website-ul evenimentului:

<https://2023.artencounters.ro/en/concept-en/>

La acestea se adaugă temele diverse explorate de curînd în cadrul *Bienalei de la Gwuanjiu* (2023) – „soft and weak like water”⁵, *Bienala de la São Paulo* (2023) – „choreographies of the impossible”⁶, *Bienala de la Liverpool* (2023) – „uMoya: The sacred Return of Lost Things”⁷, - *Bienala de la Helsinki* (2023) – „New Directions May Emerge”⁸ ș.a.m.d.. Deși această listă poate continua câteva pagini nu vom intra în detalii din lipsa spațiului.

La o scară foarte redusă și în continuare subfinanțată producția de artă contemporană din România și respectiv piața de artă în formare au capacitatea de a susține un circuit relativ mic de artiști, producători, instituții independente, activi pe plan național și internațional. Cu toate acestea numărul de absolvenți ai academiilor de artă continuă să crească. Prin ce se deosebesc noile generații de absolvenți ai oricărei instituții de învățământ superior din țară? Dar din străinătate? Pentru membrii comunității ieșene intervenția lui Dan Perjovschi realizată pe fațada externă a galeriei Aparte (FAVD, UNAGE, Iași) este de o actualitate sugestivă dar amară. Într-o abordare ironică artistul reprezenta grafic eferescență scenelor artistice din Iași, Cluj și Beijing. În spațiul local Perjovschi a reprezentat un artist, la Cluj trei iar la Beijing un număr semnificativ mai mare.

În ultimii doi ani am propus o serie de teme de studiu propice cercetărilor emergente. *Alteritatea, arta ca afacere neterminată* și *eșecul* sunt direcțiile pe care studenții specializării le-au aprofundat prin intermediul expozițiilor „Unshattered Alterity” (2023), „Unfinished Business”(2022) și „Uraveling Failure”(2022).

Precum și în cazul altor proiecte demarate sub umbrela FAVD, impactul acestor activități de grup în sfera publică locală este dificil de diagramat. Prezența unui public numeros dar familiar la vernisaje nu confirmă relevanța conținutului în raport cu discursul multicultural al orașului. Recepția pasivă a producție emergente survine și din considerentele metodologice specifice criticii de specialitate. Pentru

⁵ Vezi mai multe pe website-ul evenimentului: <https://14gwangjubiennale.com/#aboutAnchor>

⁶ Vezi mai multe pe website-ul evenimentului: <https://35.bienal.org.br/sobre-a-35a/>

⁷ Vezi mai multe pe website-ul evenimentului: <https://www.biennial.com/2023-artists/>

⁸ Mai multe detalii la adresa: <https://helsinkiennaali.fi/en/hb23/>

cercetătorii avizați este oarecum nefirească raportarea practicilor emergente⁹ la pârghiile specializate ale producătorilor independenți. Totodată, titulatura de student angajat într-un proces de educare contribuie la coagularea unui scut protector, în contextul căruia opera poate fi percepută asemenea unei etape intermediare în maturizarea autorilor.

Pornind de la această premisă am invitat teoreticieni și practicieni activi în scena națională și internațională să conceapă texte critice la adresa experiențelor expoziționale menționate. Producția expozițională va fi reconsiderată de către Cristina Moraru (curator, asistent univ. dr. la specializarea ITA, FAVD, Iași), Oana Maria Nae (critic, istoric, curator, lector univ. dr. la specializarea ITA, FAVD, Iași), Livia Pancu și Florin Bobu (curator și director tranzit.ro/ Iași și artist, curator și director al asociației unuplusunu, Iași). Se adaugă texte scrise de coordonatorii expozițiilor Dan Acostioaei (artist vizual și conferențiar univ. dr. la specializarea Arta Murală, FAVD) și Andrei Timofte (artist vizual, designer și asistent univ. dr. la specializarea Arta Murală, FAVD). Cu siguranță că trecerea timpului va confirma sau infirma capacitatea de reziliență a absolventului de la Artă Murală și necesitatea de consolidare a eforturilor noastre comune.

De-a lungul ultimilor ani, operele expuse de către absolvenții specializării se distanțează tot mai mult de mediile consacrate ale artei murale și intră pe tărâmul experimentului. Configurarea actuală a planului de învățământ pentru ciclul de licență încurajează formarea interdisciplinară a studenților. Cele trei evenimente discutate pe larg în cadrul acestei publicații vor contextualiza îndeaproape mizele lucrărilor realizate, temele cheie ale participanților, cadrul expozițional dar și metodele de cercetare și creație adoptate de către studenți. Textele concepute de invitați aduc în discuție caracterul hibrid al practicilor emergente, punând în balanță strategiile adoptate în practica didactică a organizatorilor. Prin intermediul acestui catalog dorim să inițiem un șablon conceptual de analiză a practicilor de cercetare artistică emergente care să fi folositor și generațiilor viitoare.

⁹FAVD (și implicit specializarea Artă Murală) nu are ca miză principală susținerea logistică a producției artistice fiind centrată pe consolidarea unui act educațional de calitate și formarea tinerilor artiști vizuali.

Cristina Moraru identifică potențialul critic ascuns în substraturile conceptuale ale lucrărilor expuse la *Unshattered Alterity* din perspectiva teoriilor identitare și socio-culturale. Prin apel la teorii specifice studiilor vizuale actuale și aducând în prim plan potențialele moduri critice de a explora situarea identitară, Cristina diagramează în mod elocvent cercetarea artistică ca mijloc de analiză a „biopoliticii și necropoliticii” în contextul mai amplu al capitalismului avansat.

Oana-Maria Nae retrasează mizele tematice abordate în producția studenților și lansează o interpretare critică ce traversează teritoriul modernității - asociat negației „UN/NU” - către cel al post-modernității - caracterizată de fragmentar și multiplicitate în variațiunile sale ideatice. În analiza sa precisă, Oana aduce în discuție modurile diverse în care subiectele cercetate de către autori se pot calibra la realitatea cotidiană mai amplă a Europei de Est și a incertitudinii specifice condiției artistice emergente.

Contribuția Liviei Pancu și a lui Florin Bobu se concentrează pe dificultatea sistemului educațional de a răspunde provocărilor economice și sociale actuale. Întrebarea contadictorie, retorică din titlul textului subliniază fracturile ce apar între aspirații și nevoi, pe de o parte, și presiunea socială spre succes pe fondul precarității din realitatea neoliberală, pe de alta.

Pe parcusul activității didactice o serie de întrebări au fost lansate în discuțiile cu participanții: *Cum anume se formează o practică artistică coerentă? În ce direcție va evolua aceasta după terminarea anilor de studii? Este succesul profesional influențat de posibilitățile de producție artistică dar și de neajusurile unei scene culturale periferice?*

Mizele de lucru pe termen lung a evenimentelor au presupus antrenarea studenților în cercetări individuale dar care atacă temele propuse din perspectiva unui dialog comun. Efortul colectiv de amenajare a expozițiilor ne oferă o perspectivă de ansamblu asupra direcțiilor din care subiectele pot fi dezbătute și indică în egală măsură potențiale noi rabatări.

Organizarea tematică a permis aducerea într-un spațiu comun a lucrărilor propuse de studenți aflați la începutul studiilor (licență, anii I, II, III), în plenul ciclului de studii masterale (anii I și II) și spre sfârșitul

educației artistice (Anul I, studii doctorale, Nicu Oniciuc). Acest fapt întărește intenția noastră de a recompune activitatea didactică și de a favoriza un spațiu de dialog și reflexie inclusiv pentru studenții specializării.

Prin desfășurarea celor trei evenimente în contexte instituționale distincte galeria [tranzit.ro/](https://ro.tranzit.ro/) Iași (alias. „Casa Verde”, localizată pe Strada Sfântul Atanasie 23, Iași 700398), Galeria N. Tonitza a UAP, Iași (Strada Alexandru Lăpușeanu nr. 7-9) și galeria Aparte (Str. Teodor Codrescu nr. 6, Copou, Iași 700479, FAVD), studenții au experimentat moduri variate de a compune experiența expozițională.

Localizată în centrul orașului, galeria [tranzit.ro/](https://ro.tranzit.ro/) Iași oferă trei săli de expunere capabile să găzduiască un număr mare de lucrări și o varietate de formate. Echipa din Iași a asociației internaționale dispune de o vastă experiență în organizarea de expoziții și evenimente culturale calibrate în mod coerent la discursurile internaționale. Frecvent, la tranzit sunt expuse proiecte ale unor artiști activi pe scena internațională. În ultimul an publicul a putut să intre în contact cu lucrări, prezentări, grupuri de lectură, workshop-uri, proiecte de cercetare și arhive realizate în colaborare cu: asociația Oberliht și Colectivul Druzhba (Republica Moldova), asociația ULUS (Serbia), Katia Pascariu, Baran Gagimli, Jens Haaning ș.a.m.d.¹⁰.

Galeria N. Tonitza a Uniunii Artiștilor Plastici din Iași dispune de o sală de dimensiuni reduse ce presupune, în cazul expozițiilor de grup, negocierea unui traseu expozițional precis. În pofida limitelor sale, amplasarea sa centrală îl face un spațiu dezirabil mai ales dacă există necesitatea de a dialoga cu publicul larg.

Galeria Aparte¹¹ este spațiul cel mai frecventat de către studenții FAVD datorită programului consistent dar și amplasării sale în incinta facultății. În pofida rigorii cu care activitatea galeriei este planificată

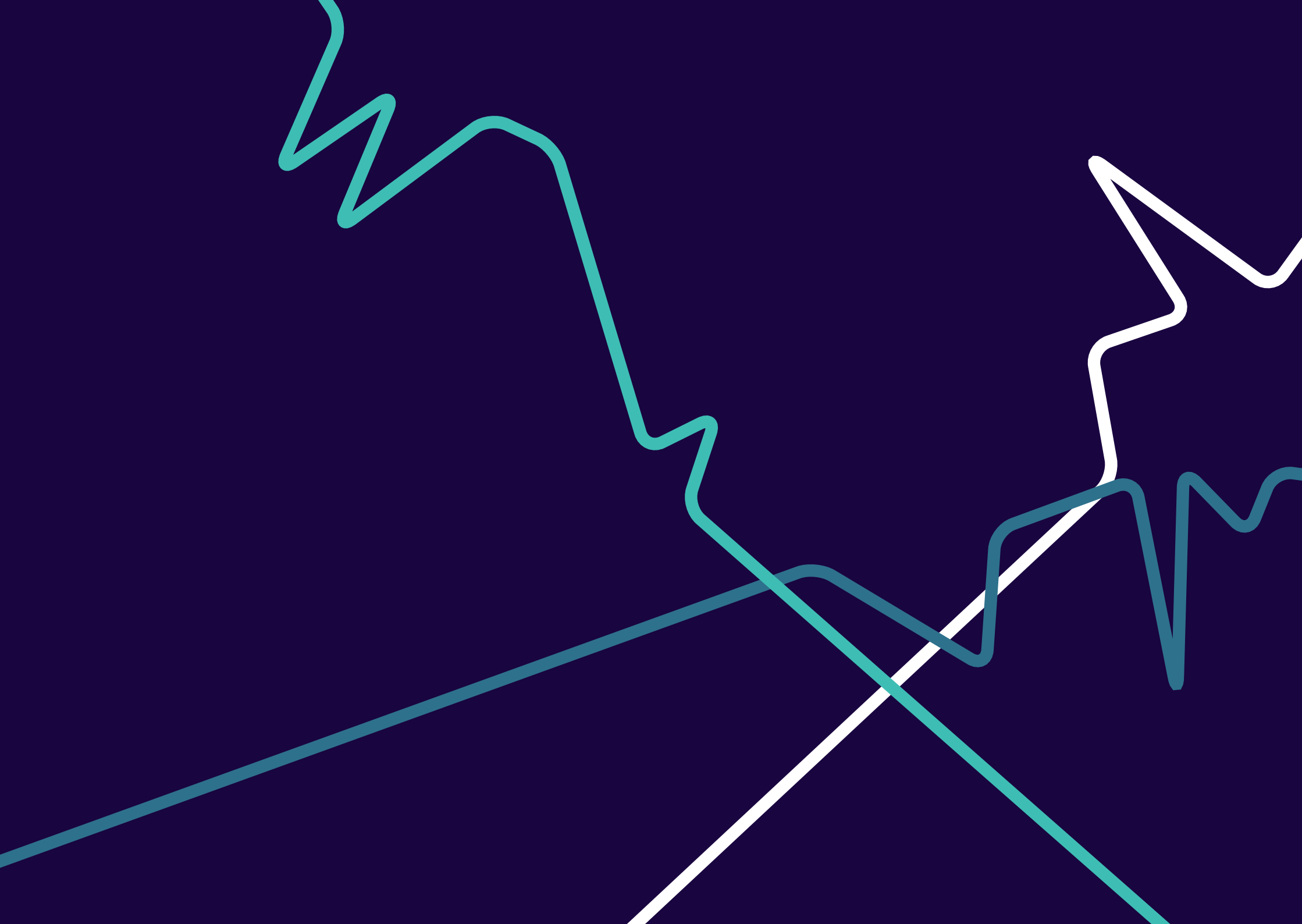
anual, nu în toate cazurile producția experimentală a studenților de la Artă Murală își găsește locul în acest *white-cube* generos.

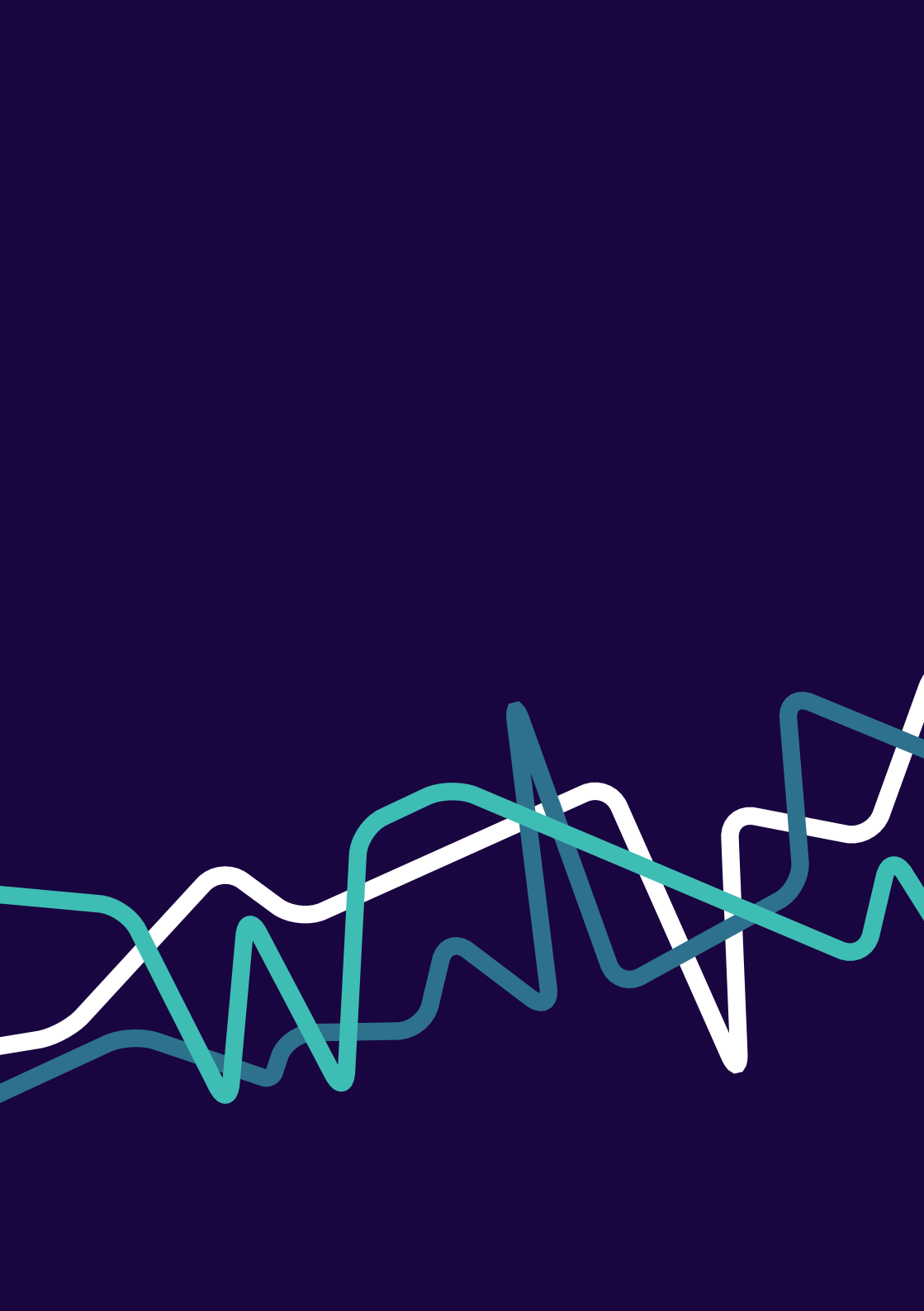
Privind retrospectiv, considerăm că testarea unor modele compozite de configurare a spațiului de expunere a favorizat familiarizarea studenților cu o gamă variată de practici artistice. Nu în ultimul rând, am urmărit aducerea în agenda publică a opiniilor autorilor. Caracterul unic al fiecărei galerii a asigurat un constant proces de învățare prin practică.

Racordarea viitorilor absolvenți la rețelele noi de expunere presupune „tomografierea” procesului educațional și de creație luând în calcul contextul de ansamblu al spațiului socio-cultural național și internațional. Prin formatele diverse adoptate de autori se profilează noi posibilități de expresie a unor practici ce variază de la cartea de artist, la colaje, propuneri digitale de intervenții, lucrări multimedia și conceptuale. În concluzie, absolventul muralist este echipat în mod adecvat să facă față provocărilor pe care le presupune activarea practicii în raport cu timpurile istorice pe care le trăim.

¹⁰ Mai multe detalii la adresa: <https://ro.tranzit.org/en/calendar/iasi>

¹¹ Află mai multe pe website-ul galeriei <https://aparte.arteias.ro/>. Programul compozit al galeriei este orientat către susținerea activității studenților, cadrelor didactice și a artiștilor invitați ce colaborează în organizarea de expoziții, workshop-uri creative și critice. Anual sunt derulate proiecte interdisciplinare, prezentate lucrări de licență, dizertație și doctorat. Totodată spațiul permite și realizarea periodică a altor activități și evenimente artistice.

Expoziții tematice ca mijloc de cercetare artistică în arta murală

Andrei Timofte

UNRAVELING FAILURE

Prin organizarea expoziției „Unraveling Failure” am căutat să înțelegem cum ne raportăm la eșec și în ce măsură este decepția determinată de starea de ansamblu a societății. Într-o lume divizată de războaie și pandemii, este dificilă formarea unei direcții artistice critice față de context dar și solidară cu cei/cele care trec prin aceste suferințe. Nereușita în activitatea profesională și dificultatea de a urma o carieră în domeniul artistic sunt câteva dintre conjuncturile menționate de către participanți.

Pornind de la propriile experiențe și intuiții studenții specializării au căutat să fructifice acele etape ale practicii care presupun riscul de a eșua. Cercetările participanților s-au extins pe parcursul a două semestre de activitate. Am considerat că rezultatele expuse prezintă formate optime de explorare a subiectelor în contextul limitelor impuse de arhitectura spațiului expozițional. Cu toate acestea, studenții au propus o serie mai vastă de potențiale exponate.

O parte dintre autori au apreciat eroarea ca fiind o oportunitate de a introduce și valorifica experimentul tehnic. Animația „Undo” prezentată de Andreea Grosu și amplasată în prima sală expozițională devine un motiv ritmic al întregii expoziții. Merită menționată lucrarea Rodicăi Neamțu Biciușcă care a făcut uz de culoarea distinctă a unui pachet de gresie uzuală (cod interceram 486) din care a construit vizual o metaforă la adresa creșterii ciupercilor. Relieful mural compus de Rodica este format din șase fragmente a căror îmbinare a fost în mod voit alterată.

O altă lucrare care tratează eșecul ca mijloc de expresie plastică

este intervenția în tehnică mixtă a Mirunei Lupea. Aplicând paste de ipsos și nisip colorate cu oxizi autoarea a compus un relief tridimensional profilat pe un fragment de ghips carton. Atitudinea acționistă a Mirunei este una autocritică ce sublinează riscul de a cădea în academism. În parcursul său Miruna s-a concentrat pe reprezentări figurative, figurativ-abstracte, alegorice urmărind expunerea narativă a unor teme și mituri locale. Pentru Iulia Constantin insuccesul este generat de percepția convențională a gusturilor dominante. Autoarea a expus trei vinyl-uri utilizate drept palete cromatice în realizarea proiectelor de licență. Iulia a afirmat că „deși obiectele sunt semnate de nume celebre ale industriei muzicale internaționale este dispusă să le sacrifice în propriul folos”. Demersul său aparent banal este contracarat de încrederea oarbă a publicului în factualitatea obiectului de artă (*După deterioarare nu putem determina dacă vinyl-urile expuse aparțineau autorilor menționați*).

Printr-o abordare conceptuală a materialului, Elena Chirila a reprodus prin turnare a barbotinei din ipsos în matrițe de silicon textul „imperfect”¹. Prin repetiția variată a termenului dispus pe verticală autoarea adoptă o poziție ironică față de profesionalizarea sporită a tehnicilor artistice convenționale și aduce în discuție utilitatea acestora.

Dumitrița Gurău și Ionela Gherman au preferat să exploreze tema feminismului și a poziției lor critice față de normele societale dominante. Această necesitate indică diferența de gen ca factor determinant în atingerea succesului profesional. Dumitrița a expus două certificate (de căsătorie și divorț) prin care lasă la latitudinea publică să identifice ce anume este „eșec” și „succes”. Amplasat în prima sală a galeriei tranzit, printul „Error 404” realizat de Dumitrița introduce intenția ca mijloc de a evidenția subiectivitatea. Conform autoarei lucrarea este o interpretare a binomului *eșecul-succesului*.

Ionela face apel la mediul tradițional al picturii pe pânză și expune un triptic ce monumentalizează în mod voit brutalitatea masculină asupra femeilor. Cele trei scene îndrumă privitorul să ia atitudine față de violența sistemică împotriva femeilor ce este atât de vizibilă în societatea

¹ Acesta este și titlul unei piese compuse și interpretate de artistul moldovean *Carla's Dreams* care și-a lansat cariera de succes prin promovarea sa eficientă, dar ușor de „exotizat” în spațiul românesc.

românească cu toate că drepturile democratice garantează siguranța tuturor.

O altă direcție performativă poate fi percepută în lucrările realizate de Bogdan Ciolan, Mariana Cibi, Simona Herciu, Alexandru Matei, Alondra Stănescu și Georgiana Țurcanu. În cazul acestora prezența artistului joacă un rol definitoriu în deslușirea eșecului. Pentru Bogdan, scaunul utilizat ca substitut al dulapului pe care își așează hainele în intimitatea spațiului personal confirmă o conformare aparentă cu starea de depresie. Intitulată „Closet” instalația pune în valoare dificultatea dar și potențialitatea de a ieși din conformitatea gândirii dominante. Renunțarea la disciplină este aici o metaforă a disobedienței și o formă de eliberare.

Cele 76 pagini din hârtie de mătase, hârtie de acuarelă și carton de bricolaj ce compun cartea de artistă expusă de Mariana întrerup lanțul unei lecturi uzuale pentru noblețea materială a obiectului. Printul expus de Simona reconstruiește prin mijloace digitale o imagine stereotipizată asociată deseori cu propria imagine. Pare că bufonul performat prin intermediul manipulării digitale reprezintă o formulă subversivă de apărare. Prin coreferențierea unor opere semnate de Marcel Duchamp, Andy Warhol și Cildo Meireles, Alondra Stănescu introduce o nouă narațiune asupra ready-made-ului fabricat din sticle ale celebrului brand Coca-Cola. În grădina galeriei tranzit.ro/ Iași Alexandru Matei invita publicul să umple cu apă pahare de unică folosință ale căror baze au fost eliminate.

Dipticul expus de către Georgiana Țurcanu evidențiază practica artistului colecționar. Utilizând funcția de căutare pe bază de imagine a motorului de căutare *Google*, Georgiana aduce adnotări cheie înțelegerii pietrelor lipite pe cele două coli de mucava pictate în alb. Prin atribuirea unor calități estetice valoroase, pietrele colecționate de autoare din diverse locuri capătă trăsăturile unor exponate prețioase. Momentul de atribuire a valorii este indicile către care trimite autoarea.

Eșecul sistemului juridic este semnalizat de instalația realizată de Iuliana-Mădălina Țurcanu. Pe o masă simplă au fost expuse o colecție de cărți în care studenta a subliniat articole de lege pe care le consideră a nu fi respectate în mod frecvent. Demersul său este consolidat de

expunerea a două ediții diferite ale „Constituției României”. Conform Iulianei, intenția a fost de „a arăta evoluția contradictorie a legilor și a scoate în evidență posibilitatea de comparare între cele două versiuni”.

UNFINISHED BUSINESS

În cadrul expoziției „Unfinished Business” ne-am concentrat pe exploatarea experiențelor artistice ca procese de dobândire colectivă a cunoașterii. Prin intermediul unor tehnici variate participanții au căutat să experimenteze în detrimentul realizării unei opere finite. O bună parte dintre operele expuse au fost coordonate de întreaga echipă didactică a specializării. La nivelul investigării expoziționale am urmărit închegarea unui ansamblu eterogen, compus din formate cunoscute participanților: carte de artist, obiect, jurnal artistic, relief mural, instalație, pictură digitală, desen, print, colaj ș.a.m.d.. Au fost prezentate lucrări considerate „neterminate”, sau a căror subiect și reprezentare nu au fost explorate în profunzime. În alte rânduri finalizarea operelor a fost abandonată.

Spațiul aglomerat al galeriei debutează cu lucrarea manifest „Internat în libertate”, propusă într-un stil banksian de către Alondra Stănescu. În proximitatea acesteia regăsim imprimeurile unei jucării de pluș pe fundalul unei constelații bine închegate de către Ana-Delia Teclean, imagini care amintesc de antropometriile lui Yves Klein. Tripticul minimalist creat de Dumitrița Gurău induce privitorului un moment de reflexie asupra finitudinii vieții umane. Această răscruce meditativă este depășită de secvențialitatea studiilor în desen realizate pe carton ocre de către Andreea Grosu. Studenta a cercetat pe termen lung estetica cablurilor electrice și de telecomunicații din diverse orașe.

Denis Ciorici readuce în discuție intervenția de tip *graffiti*, introducând-o strategic în reprezentarea unui insectar prin intermediul manipulării digitale. Precum în cazul operelor de artă stradală, reprezentarea insectelor nu produce curiozități înafara literaturii de profil – studii zoologice și de profil entomologic. Prin inserții de tip *taging*, Denis îndeamnă privitorii să cerceteze domenii care nu ocupă o poziție centrală în ecologia cunoașterii dar care sunt vitale supraviețuirii terestre.

O piesă de șah a „Reginei negre” reprezentată solitară pe fundal gri este unul dintre obiectele studiate de Dumitrița în mod repetat în jurnalul său artistic. Transpunerea damei centrale (d8) într-un studiu de tip crochiu sublinează potențialul critic al gândirii feministe și urgența către acțiune.

Pe același perete central se regăsesc alte două studii în tuș alb pe hârtie neagră ale rețelelor de comunicații observate de Andreea Grosu și portretul digital amazonian realizat de Teodora Ulian. În stânga peretelui, George Ciolan expune pe un postament alb serigrafia „Earie Sight”, realizată pe plăci ceramice de 15 x 15 cm. Cele patru piese sunt flancate de volumul din argilă crudă propus de Cristina Poncu. Denumită de către autoare „Încrămenit în uitare” sculptura aduce în prim plan etape în modelarea lămpilor utilitare din argilă.

Intitulată „Compilare estetică” instalația *assemblage* proiectată de Nicu Oniciuc în calitate de doctorand al FAVD, aduce în atenție transformările formale pe care tehnologiile hardware le au de-a lungul timpului și îndeamnă ironic către „articularea unei estetici AI”. Înțelegerea formală a unui procesor aduce în discuție o potențială „estetică a inteligenței artificiale” (Nicu Oniciuc). Prezența ca exponat a componentelor singulare necesită o pregătire pe măsură ce devine străină în prezent. Deși aspectul formal al pieselor învechite devine de nerecunoscut pentru specia umană, în viitor acestea ar putea compune un muzeu AI. În vecinătatea lucrării multimedia, pe peretele din dreapta galeriei, David Chilcoș, expune un proiect digital – în care modelează conform viziunii personale urbanismul orașelor din viitor. Pe o pânză de 60 x 60 cm, Cristian Constandache, prezintă „Retrofit” – o pictură în culori acrilice ce asigură o vedere în detaliu a unei mașini BMW considerată *vintage*.

Matei Alexandru-Mihai, expune trei desene intitulate „Blanka”, ce vor contribui ulterior la realizarea în cadrul disertației a unei cărți de artist cuprinzătoare. O versiune a romanului grafic a fost prezentată în expoziția „Unshattered Alterity”. Eliza-Claudia Sali, experimentează în tehnica colajului posibile reprezentări ale „Umbrei sufletului”. Rodica Neamțu Biciușcă expune studiul „Bijuterie botanică”, realizat ca etapă în conceperea unui colier supradimensionat ce va fi materializat din porțelan

în cadrul proiectului de licență. O carte de artistă („fleures séchées”) concepută ca mijloc de documentare însoțește desenul.

Centrul galeriei de dimensiuni mici a fost supraaglomerat în mod voit de proiectele din ceramică realizate de Miruna Lupea, Georgiana Țurcanu, Felicia Roca, Iulia Codru și Ilinca Aldea. La nivel formal, această supraproducție indică efortul colectiv al corpului didactic de consolidare a direcției de studiu ceramic din cadrul specializării Arta Murală.

Miruna Lupea a expus un relief mural modular, compus din elemente geometrice abstracte. Realizată ca temă de studiu la disciplina *Tehnici și Tehnologii* și coordonată de către conf. univ. dr. Bogdan Maximovici, rețeau de module din teracotă a permis explorarea temei apocalipsei prin intermediul unei reprezentări decorative. Înainte de a fi expus, relieful realizat de Georgiana Țurcanu a fost depozitat timp de un an în atelierul de studiu. În lipsa unei arderi în cuptorul ceramic, lucrarea neterminată risca să se deterioreze. În pregătirea pentru expoziție am considerat oportună arderea și expunerea acestei prime experiențe de a lucra cu argila.

Rama de oglindă realizată din gresie de către Felicia Roca a făcut parte din proiectul de licență „Structuri vegetale și obiectul de design ceramic” al autoarei, fiind coordonată de către lector univ. dr. Ramona Biciușcă. În contextul susținerii licenței în perioada pandemiei majoritatea obiectelor concepute de Felicia nu au avut ocazia de a fi expuse într-un cadru adecvat. Prezentarea acestui exponat ține locul unei încheieri adecvate proceselor de modelare, glazurare și ardere susținute de studentă.

Iulia Codru și Ilinca Aldea au propus prezentarea unor fragmente modulare a căror glazură scursă poate fi considerată un defect în lumea exigentă a ceramicii contemporane. Cele două lucrări formate fiecare din nouă elemente au fost create ca parte din tema de studiu coordonată de către prof. univ. dr. Mihai Pamfil. În pofida similitudinii cele două panouri urmează transpuneri ideatice distincte. Din perspectiva „Another Brick in the Wall” Iulia Codru se referă la libertatea de expresie și revolta specifică domeniului artistic. Prin fascinația sa pentru „Simțuri”, Ilinca Aldea sugerează poziția centrală a corpului uman în formarea percepțiilor senzoriale despre lume. Prin asumarea comună a acestui „format incomplet” ca parte din propriul proces de învățare cele două studente pun

în evidență ineditul soluțiilor de volumetrie și apetența către rezolvarea temelor de studiu figurative.

Delia Apostolache a răspuns temei expoziționale prin expunerea unui autoportret care semnalizează fragilitatea condiției artistice în formare. Realizată pe o coală de mucava, lucrarea a fost prezentată ca temă de studiu la disciplina *Studiul culorii* – coordonată de către conf. univ. dr. Adrian Stoleriu. O altă direcție figurativă este portretul neterminat al solistului Abel Makkonen Tesfaye („The Weeknd”) realizat de către Iulia-Georgiana Constantin.

Spațiul galeriei este închis de trei instalații. Andreea Mănescu suprapune pe geamul galeriei rezultatul unei cercetări cromatice mai ample destinate identificării unui vitraliu contemporan. Pe o pânză de dimensiuni mici Iuliana Țurcanu întocmește o listă strategică de activități recurente în practica studentului de la arte. La baza geamului, ținând loc de concluzii sunt expuse o serie de jurnale artistice realizate de Dumitrița Gurău, Matei Alexandru-Mihai, Georgiana Țurcanu și Andreea Pulpan. Conținutul dispersat pe zecile de pagini ale acestor obiecte poate fi considerat o micro-expoziție a autorilor.

UNSHATTERED ALTERITY

Cel mai recent eveniment a presupus raportarea experiențelor participanților la contradicțiile ce survin odată cu crearea obiectelor de artă. Ca urmare a discuțiilor de grup, am hotărât împreună să analizăm condiția de student/ă în încercarea de a identifica de unde rezidă propriile aspirații și cum sunt acestea satisfăcute de către parcursul educațional.

Pentru proiectul „Unshattered Alterity” am încurajat angajarea intimă a participanților în deslușirea propriilor experiențe sociale. Propuse pe parcursul întregului an de studiu, lucrările din galeria Aparte au fost concepute ținând cont de dezvoltarea personală a fiecăruia și de necesitatea de a transmite un mesaj relevant contextului educațional al FAVD.

În timpul celor două semestre instalații de dimensiuni mari au fost abandonate din considerente practice, iar atunci când implementarea s-a

dovedit a fi „utopică” au fost identificate alternative sustenabile. În alte rânduri propunerile de studiere a alterității nu au oferit rezultate viabile, însă angajarea către transmiterea unui mesaj de actualitate a căpătat întâietate. Cu toate acestea, selecția finală a exponatelor a fost realizată în acord cu sugestiile și dorințele participanților. Întreaga amenajare a spațiului expozițional a fost decisă împreună cu Dumitrița Gurău, Mariana Ioniță și Mihai Alexandru Matei.

Ansamblul expoziției poate fi divizat într-o serie de registre stilistice ce se regăsesc în întreaga activitate a participanților. Un registru performativ este evidențiat de intervenția realizată de Andreea Mănescu ce inserează pe peretele frontal al galeriei un banner cu textul „MY LITTLE YELLOW DRESS DOESN'T MEAN YES”. Deși a fost concepută inițial în scopul de a realiza o intervenție feministă în spațiul public, am considerat oportună expunerea lucrării în contextul FAVD.

În procesul de cercetare a Elenei Chirila, autoarea a documentat dezastrul climatic de la mina de caolin din Harghita-Băi, urmând să realizeze o instalație din piese ceramice pe fundalul cărora imaginea dinamică va fi proiectată. Această formulă a fost implementată cu ocazia susținerii tezei de licență și a fost expusă ulterior la „Graduation Show” (Borderline, Iași, 2023) și „Diploma” (București, 2023).

În ceea ce privește cercetarea aplicată, o serie de jurnale artistice au contribuit la definirea temele de licență. Mariana Ioniță expune un jurnal consistent dedicat istoriei caruselului. Emanuela Minciună expune două jurnale care înmagazinează întreaga sa activitate artistică din timpul studiilor de licență și master. Felicia Ioana Roca ne prezintă jurnalul care a stat la baza proiectelor de licență și disertație.

Ilinca Aldea ne oferă o selecție dintre zecile de desene alegorice realizate într-o cercetare personală nexpusă până în prezent dar pe baza căreia autoarea urmărește conceperea unor ficțiuni de tip „gaming stories”.

Denis Ciorici este de neclintit în expunerea dezastrelor generate de război dar pe care le asociază cu orice alte vicii nocive aflate în proximitatea consumatorului.

Radu Costinel Cristian expune o copie fidelă a unui obiect utilitar (picior de lampă) dar care este realizată în întregime din ceramică. Aspectul

industrial al obiectului contrazice manualitatea procesului și amintește de desăvârșirea procesului de producție specific fabricilor industriale.

Instalația de dimensiuni mari realizată de Gabriela-Iulia Codru și Ilinca Aldea se înscrie într-un registru poetic. Gravura expusă de Delia Apostolache ascunde o atenție sporită către țesuturile fine ale realității sociale.

Un corp de iluminat industrial proiectează lumină pe pardoseala galeriei. Eliza-Claudia Sali propune o instalație multimedia care îndeamnă privitorul la o privire atentă asupra frunzelor colectate de către aceasta.

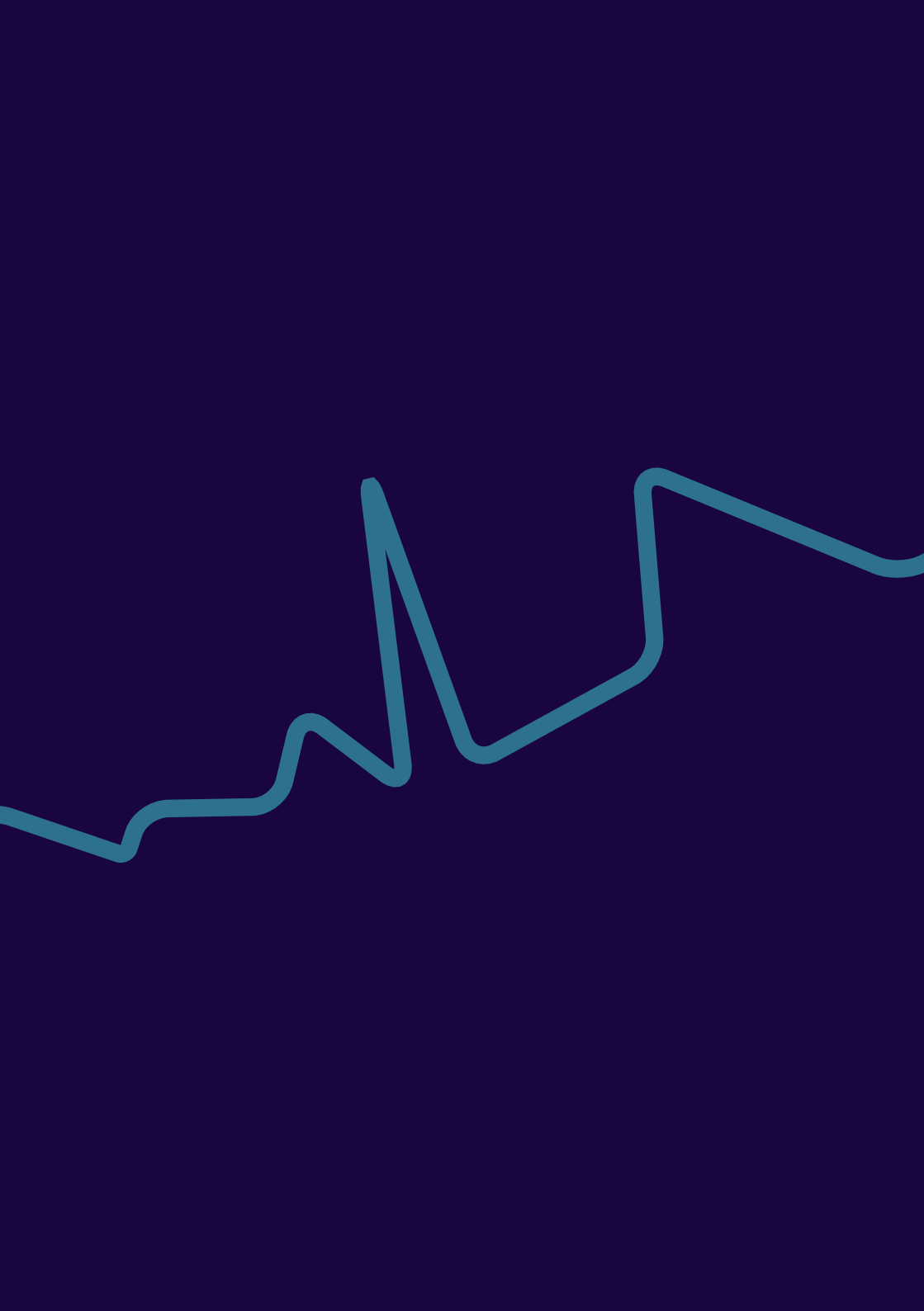
Pe masa jurnalelor regăsim fascinantă carte de artist „Blanka” creată de Mihai Alexandru Matei ce conține câteva zeci de personaje, lupte pentru putere, istorii și descrieri fictive ale unui societăți viitoare ce pare imaginată de G. R. R. Martin.

Un registru tributar artei conceptuale însoțește întreaga expoziție prin intermediul lucrărilor concepute de Dumitrița Gurău, Alondra Stănescu, Iuliana Țurcanu și Nicu Oniciuc.

Dipticul propus de Dumitrița Gurău aduce în discuție imaginea distorsionată a sinelui privit într-o involuntară cheie dialectică ca raportare anulată a unui *interior-exterior*. Potrivit autoarei, lucrarea studiază: *propriocepția ca formă opusă a alterității și în același timp alteritatea în sine. E o imagine a sensului dublu în procesul de cunoaștere a sinelui: identitate și alteritate. Nu îți poți cunoaște <<forma>> fără raportarea la mediu, la altă <<formă>>, la viziuni din exterior. Nu sunt doar imaginea din viziunea mea, sunt și ceea ce se percepe din exterior, astfel devin o formă complexă.*

La intrare ne întâmpină „pisica ascunsă” de Alondra Stănescu, al cărei readymade se joacă cu teza lui Schrodinger. Iuliana Țurcanu propune două lucrări conceptuale. Prima este varianta sa a unui circuit închis, realizată ca tribut către Hans Haacke iar cea de-a doua conchide cu moartea picturii în favoarea sculpturii minimaliste.

Nicu Oniciuc detensionează seriozitatea prin care participanții au abordat problema alterității și propune o instalație multimedia interactivă în care publicul decide fundalul sonor al întregii expoziții. În decursul a câtorva zile, atât participanții cât și publicul au răspuns apelului participativ lansat de către artist.

Unfinished stories

Oana Maria Nae

Pe parcursul unui an – iunie 2022 – iunie 2023 – specializarea Artă murală, din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design Iași, prin coordonatorii profesori Dan Acostioaei și Andrei Timofte, ajutați tehnic de Nicu Oniciuc, a oferit publicului de artă ieșean contactul cu tinerii studenți și mai mult decât atât cu ideile, teme sau tehnicile care îi preocupă. Folosindu-se de prefixul din limba engleza *un-*, un prefix de negare, care indică un sens opus, de *not* (*Nu/Ne*) al cuvântului de bază, diferit de *dis-* care creează mai degrabă opoziție cu cuvântul de bază, autorii expozițiilor au oferit titluri care pornesc de la premisa unei negări. Negarea a devenit, de vreo două secole încoace, unul dintre stâlpii fundamentali ai definirii modernității alături de setea permanentă de originalitate și noutate. Modernitatea, aparte de delimitările cronologice, rămâne un spirit, o calitate, „o idee strategică, stilistică și programatică”¹, care marchează ruptura față de valorile trecutului, prin negare, proclamând noi forme și strategii de abordare ale lumii înconjurătoare. De la negarea puterii politice și religioase până la abolirea vechilor practici sociale ale Europei medievale sau Renascentiste, modernitatea vine să restructureze întreaga gândire a unei epoci prin progres ideologic, științific, politic și cultural. Arta nu mai este din acest moment un răspuns sau un vehicul spiritual, purtător al metaforelor și al adevărilor transmise dintr-o realitate spirituală superioară, ci devine obiectul purei contemplații estetice. Negarea devine astfel nu doar o atitudine ci și o tehnică prin care artiștii creau automat o barieră față de tot ceea ce era învechit, depășit sau confortabil încetățenit în receptarea societății. Avem în față o urmă, poate o amprentă vizibilă, a acestui model modernist odată cu premisa negării creată de titlurile acestui ciclu expozițional, însă pornind în analiza lor în detaliu observăm depășirea stadiului modernist și eludarea acestui spirit prin ancorarea în diversitatea și multitudinea de repere propusă de post-modernitate.

¹ A. C. Danto, „Modern, Postmodern, Contemporan”, în *Idea*, nr. 15-16, 2003

Termen aplicat unei largi game de evoluții în domeniile precum teoria critică, arta și arhitectura, filosofia, literatură și cultura în general, postmodernismul depășește sau reprezintă în primă fază o reacție la modernism. Dacă modernismul se consideră pe sine o culminare a căutării unei estetici a iluminismului, postmodernismul se ocupă mai degrabă de modul în care autoritatea unor entități ideale – *metanarațiunile* – este slăbită prin procesul de fragmentare, deconstrucție și consumerism. Ideea centrală a postmodernismului este că problema cunoașterii se bazează pe tot ce este în exteriorul unui individ. Postmodernismul, diversificat și polimorf prin structura sa, asemenea unui mozaic fragmentar, începe cu siguranță din cheștiunea cunoașterii, care este larg diseminată în forma sa, dar nu este limitată în interpretare.

Având în vedere toate aceste cadre teoretice de bază, putem analiza intenționalitatea acestor expoziții prin prisma contemporaneității, cu toate detaliile, multiplicitatea și variațiunile sale ideatice.

Analiza eșecului, cu implicații sociale, culturale, chiar economice sau politice, a fost ideea centrală în jurul căreia a fost construită prima expoziție a seriei – *Unraveling failure* (iunie 2022), co-organizată de tranzit.ro/lași în parteneriat cu Satelit și 1+1, în spațiul multifuncțional de la Greenhouse, Iași. Aici expozanții, studenții și masteranzii specializării Artă Murală, au încercat realizarea unui proces de reflecție asupra relației între semiotica obiectului artistic și artist, înțeles prin prisma conceputului de decepție. Personală sau colectivă, trăită în public sau în intimitate, de ordin social sau cultural decepția este un sentiment pe care de multe ori realitatea înconjurătoare tinde să îl nege sau să îl ascundă intenționat, în favoarea promovării perpetue a unui sentiment de succes aparent, de reușită sub orice formă. Digerarea sau procesarea la nivel artistic a decepției devine un proces terapeutic de conștientizare a faptului că decepția face parte firesc din viața fiecăruia dintre noi și a faptului că este inevitabilă în contextele sociale și politice ale Europei de Est. Situația pandemică, conflictele armate care au escaladat în proximitate, lipsa unor perspective clare în viața unui tânăr artist fac obiectul analizelor artistice pe care studenții ne invită să le vedem în expoziție.

Metafora insuccesului, văzut ca un proces de ofilire, este expusă de Felicia Ioana Roca prin sculptura ceramică *Nu uita să uzi florile!*,

urmat de un alt exemplu – video-ul *Praf și pulbere*, al studentului Jorj-Pavel Dimitriu, care analizează procesul intrinsec de construire și apoi distrugere a unui obiect ceramic. Estetica relațională este adusă în discuție de lucrarea *Closet*, a lui George-Bogdan Ciolan, prin intermediul unui scaun conceptual pe care sunt atârinate mai multe haine. Instalația, imaginea procesată digital, tehnica ceramică sau sculpturală, pictura sunt folosite pentru a aduce în prim-plan imagini ale cotidianului dominat de incertitudine, false idei ale succesului sau eșecului, piedici sau oportunități ratate.

Transgresarea percepției spațiilor și temelor creative diverse, fie ele destinate mediului exterior sau interior, propune o eternă permutare a referințelor cadrului vizual, ce angrenează la rândul său o dinamică a interpretărilor oferite mediului vizat. Așa se întâmplă în expoziția *Unfinished business*, deschisă în luna decembrie 2022, la galeria ieșeană Nicolae Tonitza, expoziție care are drept temă centrală ideea de temporalitate și interdisciplinaritate a actului artistic. Deși poate părea eclectică la prima vedere, datorită multitudinii de tehnici aduse în spațiul expozițional, în ansamblul ei, expoziția rămâne un exercițiu necesar tânărului artist pentru care descoperirea diversității mediale ține nu doar de latura experimentală, cât mai ales de corelarea conceptuală a mesajului structurat, subiectiv și dinamic.

Denis Ciorici ne vorbește în tripticul său, reprezentând trei ipostaze ale aceleiași specii – insecte – despre ambiguitatea dintre puterea gestuală, ilustrată printr-un vandalism hazardat, liniar, și puterea antropocentrismului, un joc între concept, cel al dominației, și estetica naturii. Tot despre politici ale puterii și importanța gestului aflăm detalii în piesele ceramice ale Gabriela-Iulia Codru. Studenta ne vorbește în lucrarea *Another brick in the wall* despre cunoaștere ca reacție, ca experiență, ca exercițiu și efort, ca relație permanentă cu *celălalt*. *To do List* a studentei Iuliana-Mădălina Țurcanu ține de asemenea de noțiunea de timp, înțeles fragmentar, secvențial, ca o dimensiune a gândurilor personale. O serie de activități sunt punctate pe o filă de agendă, alături de care un ceas de mână ticăie parcă în defavoarea activităților care trebuie bifate mereu și care creează astfel o tensiune infinită asupra propriei persoane.

Unshattered alterity este ultima expoziție din această serie, realizată în luna iunie 2023, la galeria Aparte. Aceasta ne plasează, ca privitori, în cadrele unui inedit exercițiu creativ, investigând ce se petrece de-a lungul relației obiective între spațiul compozițional, mediul creativ și valențele obiective și subiective ale cotidianului. Medităm, de asemenea, prin lucrările expuse de cei 21 tineri artiști asupra cotidianului, a psihologiei percepției sau a aspectelor interacțiunii sociale prin intermediul tehnologizării rapide și multiple a obiectelor vieții înconjurătoare. Suntem surprinși și de varietatea mediilor utilizate de studenți – de la desen, instalație, obiect *ready-made* sau fotografie. Definirea propriei identități în acest context devine prioritară, un proces care presupune o perpetuă dinamică între dorință, capacitatea de a realiza un proiect și finisarea unei idei artistice. Este un proces nelipsit de piedici, asperități materiale sau conceptuale pe care studenții în formare îl trăiesc în anii de studiu. Se urmărește constant în acest proces și ideea de degradare, distrugere care are drept scop final testarea și descoperirea limitelor.

Andreea Mănescu în *Untouched* creează un banner viu colorat, pe care atașază câteva cuvinte, cu un mesaj feminist clar. Obiectul devine aici o extensie certă a ideilor studentei cu privire la relațiile și convențiile sociale contemporane, iar înghețarea mesajului intim prin fixarea obiectelor literelor pe pânză devine actul de afirmare către public a propriului statement, ca artistă și ca femeie. Apelul la gest și cadru intim ne construiește un mesaj concret pentru noi, dar și mental pentru artistă, ca o formă de terapie. Un alt gest de dezvăluire a intimității și vulnerabilității artistului este oferit de colecția de jurnale și cărți de artist pe care studenții o pun la dispoziția publicului. Ideea de colectivitate prin gest, mișcare, imagine este adusă aici în prim-plan. Nevoia de susținere și sprijin a fiecăruia se regăsește în mai multe lucrări și poate deveni un motto central al expoziției. Atunci când nu ești singur într-un demers dificil, starea de fapt poate căpăta o altă dimensiune.

Unitare în concept și diversitatea produselor artistice, expozițiile de față ne dezvăluie un corp de expozanții, studenți și masteranzi, care își împărtășesc firesc din preocupări, temeri, dezamăgiri și incertitudini, într-un context al post-modernității contemporane, care te pune adesea în fața unei multitudini de planuri, toate valabile, dar nu toate potrivite

ție. Provocarea fiecărui artist în devenirea sa, rămâne tocmai abilitatea de a distinge conceptual și tehnic, ceea ce îi este propriu, pentru a oferi publicului un răspuns valid și real asupra lumii.

Lucrările, prin autorii lor, au căutat răspunsuri proprii, iar provocările au conturat idei și soluții care prin diversitatea lor au meritul de a introduce spectatorul într-un perpetuu joc al contemplării active, participative, al apropierii și distanțării, al căutării detaliilor și punctelor de legătură.

Unshattered Alterity – Moduri exploratorii de situare identitară

Cristina Moraru

Expoziția *Unshattered Alterity* (2023) adresează problematica alterității și a identității artistului, investigând actualitatea mediatică, semnalând actuala criză ecologică și explorând posibilitățile unei poziționări critice în fața imersiunii gândirii capitaliste în spectrul practicilor și producțiilor artistice contemporane. Chestionând progresul tehnologic instrumentat în favoarea capitalului, expoziția reflectă asupra condiției tinerilor artiști într-o „societate de risc” (Anthony Giddens) în care consensul post-ideologic asupra hiper-tehnologizării este abordat în termeni de progres, în timp ce discursul critic-reflexiv la adresa societății și a realității politice este supus unui management al riscului. Investigând, totodată, metodele psihanalitice ale contextualizării privirii, poziționându-se critic față de ermetismul intelectual și adresând cu scepticism relația dintre biopolitică și necropolitică în cadrul sistemului capitalist avansat, expoziția se constituie într-o manieră pluriperspectivală, coagulând o multitudine de concepte, teorii și direcții explorate în cercetarea artistică.

Un prim substrat conceptual al expoziției vizează descoperirea alterității și a diferențelor identitare, cunoașterea, sau crearea celuilalt, presupunând atât înțelegerea identității și auto-cunoașterea de sine, cât și problematizarea relaționării cu „celălalt”. Liminaritatea acestor relaționări determină constituirea unui interstițiu al descoperirii de sine, un spațiu al unei interacțiuni simbolice între sine și „celălalt”, care determină o relație procesuală a unei alternări continue între contestare și înțelegere. Ambivalențele inerente acestei relaționări pot genera sentimentul neliniștii, incertitudinii și fricii corelate disensiunilor inter-identitare. Explorând acest context, Ilinca Aldea oferă o formă concretă chipurilor fricii, avansând o cercetare informată de psihanalitică freudiană și post-freudiană a formării subiectivității și asertând o

înțelegere a distincției lacaniene între sine și „celălalt”, transpusă vizual într-o serie de 5 desene în creion, intitulată *Chipurile fricii* (2023).

Dintr-o perspectivă lacaniană, limitele relaționării cu celălalt ar putea fi studiate în acord cu abisul, paradoxul și ambiguitatea pe care cunoașterea de sine o presupune încă de la nivelul formării eului. Pentru Lacan, primul moment al autoidentificării este corelat stadiului oglinzii ce configurează prototipul auto-identificărilor identitare ulterioare. Identificarea sinelui în oglindă descrie, totodată, natura conflictuală a unei relaționări duale, a exteriorizării sinelui privit din afara sa. În acest sens, limitele relaționării cu celălalt se constituie într-un proces de auto-reflecție și autovalidare. Pentru Andreea Mănescu, acceptarea și înțelegerea eului, dar și a propriei sale imagini, se traduce într-un act de asumare a tensiunilor inerente dintre subiect și imagine. În acest sens, Andreea Mănescu, în lucrarea sa intitulată *Untouched* (2023), decodifică câmpul de semnificație al propriei imagini, realizând un banner afirmativ-performativ ce transmite mesajul: *My Little Yellow Dress Does'nt [SIC!] Mean Yes*.

Angrenându-se în abordarea aceleași problematici, David Chilcos realizează o lucrare instalativă, intitulată *Ca prin oglindă* (2023), în care imaginea sinelui proiectată în oglindă se constituie ca instanțiere a unui moment dual, marcat atât de reflexia imaginii sinelui în oglindă, cât și de o posibilă reflecție psihanalitică asupra condiției sinelui în momentul vizitării expoziției. Conștientizarea relației cu sinele, în exteriorul său, este determinată, aici, de prezența aparatului reflectiv, oglinda, care provoacă, în acest context, o dedublare a sinelui la nivelul căreia este relevată natura eterogenă a psihicului celui care privește în oglindă.

În egală măsură, Dumitrița Gurău, în dipticul fotografic intitulat *Propriocepție* (2023), reflectă cu privire la mecanismele de percepția de sine, instituite ca rezultat al sensibilității proprioceptive. Urmărind un procedeu similar de dedublare a imaginii eului, Dumitrița Gurău studiază efectele mișcării, prelucrând digital imaginea fotografică într-o manieră care descrie noi lumi posibile, în care realitatea și iluzia

ajung să se confunde, un altermundus în care percepția asupra sinelui este alterată ca rezultat al unor dezechilibre inerente. Totodată, lucrarea Dumitriței Gurău trimite către înțelegerea metodelor psihanalitice de contextualizare și situare a privirii. Dintr-o perspectivă lacaniană, ochii care ne privesc înapoi din lucrarea Dumitriței Gurău trasează o linie fină de demarcație între ordinea simbolică și materialitatea existenței. Întâlnind privirea care ne privește înapoi, un sentiment al stranieții ne acaparează în momentul în care percepem lucrarea de artă ca având propria ei agenție, dorință sau voință.

Dintr-o perspectivă similară, Eliza Sali adresează problematica modurilor de a privi în lucrarea sa *Misterul lumii* (2023), în care actul de auto-identificare a sinelui este asociat modului de a percepe existența, în timp ce adevărul lumii este relevat ca rezultat al imersării sinelui în spectrul realității imediate. În egală măsură, problematizând ceea ce rămâne ascuns privirii, Alondra Stănescu se angajează într-un experiment mental ce trimite către paradoxul imaginat de fizicianul austriac Erwin Schrödinger, pentru care dacă am închide într-o cutie o pisică și un flacon de otravă închis, am putea afirma că pisica este în același timp vie și moartă, până la deschiderea cutiei. Lucrarea Alondrei Stănescu, intitulată *Pisica lui Schrödinger* (2023), contestă principiile mecanicii cuantice, provocând imaginația și contextualizând mecanismele actului de a privi.

Atât strategiile de contextualizare a privirii, cât și modalitățile de structurare a eului la nivelul înțelegerii funcției reflexiei speculare în procesul de definire a sinelui, sunt identificate în discursul expozițional ca prim nivel al problematizării condiției artistului. Mai departe de chestionările identitare ce pot fi adresate din perspectiva psihanalizei sau a filosofiei existențiale, expoziția tematizează indeterminările identitare derivate din imposibilitatea de a identifica cauzalitatea propriului interes artistic în procesul acumulării de cunoaștere. Tinerii artiști, studenți ai specializării Artă Murală, din cadrul Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași, explorează diferite concepte, teorii și metodologii de lucru, în încercarea de a identifica o voce comună, a unei generații supuse dificultăților schimbării datorate

progresului tehnologic accelerat. În acest demers, jurnalul artistic, dar și cartea de artist, sunt identificate ca medii ale unei explorări identitare auto-reflexive, dar și confesive. Abordând tematici existențialiste care investighează condiția artistului în diferite instanțe și etape ale practicii sale, Mihai Alexandru Matei, Mariana Ioniță, Felicia Ioana Roca, Emanuela Minciună, dar și Dumitrița Gurău au expus cărți de artist și jurnale artistice ce contextualizează activitatea artistică, problematizând statutul artistului în societatea contemporană.

În egală măsură, urmând formatul cărții de artist, Rodica Biciușcă a realizat o carte-obiect din ceramică, intitulată *Fleures séchées* (2022). Lucrarea adresează critic lipsa de interes pentru lectură a studenților Universității de Arte, pentru care cărțile rămân obiecte monolitice și ermetice. Subversivitatea lucrării Rodicăi Biciușcă oferă răspunsuri tuturor problematicilor adresate de către tinerii artiști. Indeterminările identitare, mecanismele alterității și procesele de identificare a sinelui, cât și totalitatea chestionărilor existențialiste, pot fi elucidate numai prin lectură, la nivelul unei cercetări constante, în lipsa căreia mediul universitar instituie un cadru formal al unui ermetism intelectual ce păstrează florile uscate.

În acord cu această poziționare critică a Rodicăi Biciușcă, Nicu Oniciuc descrie totalitatea bagajului informațional academic din perspectiva metaforei artistice a atelierului intelectual. Instalația sa multimedia, intitulată *Atelaj intelectual* (2023), include un umerăș fără haină ce trimite la povestea lui Hans Christian Andersen, „Hainele cele noi a împăratului”, adresând critic formalismul relațiilor dintre student și profesor. Ca alternativă, Nicu Oniciuc propune instituirea unei comunicări informale prin muzică, sau orice alt tip de mesaj sonor. În acest sens, realizează o instalație de sunet interactivă ce permite participanților să utilizeze o boxă, printr-o conexiune Bluetooth, ca suport al unei comunicări sonore.

Expoziția *Unshattered Alterity* (2023) adresează multiple problematici existențialiste ce vizează relația dintre ființă și neființă, viață, artă, și ecologie, biopolitică și necropolitică, umanism și

postumanism. Traseul expozițional se deschide cu lucrarea intitulată *Nu sunt viu* (2023), a Alondrei Stănescu, ce problematizează relația dintre materialitate și existență, adresând problematica morții artei și chestionând obsesia actului creator și decadența artistului. În același registru, instalația performativă a Andreei Mănescu, intitulată *Wanted* (2023), semnalează eșecul biopoliticilor exersate în câmpul global al artei contemporane.

Din perspectiva modelului foucaultian de instrumentalizare a biopoliticii, lumea artei contemporane se constituie inert, la nivelul unei colectivități sociale care nu își explorează potențialul emancipator de rezistență socială, ci rămâne a fi constituită ca aglutinare socială neintențională și descentralizată, ce trădează disfuncționalitatea diagramărilor relaționale și a practicilor de subiectivizare. Pentru Foucault, singura formă de rezistență în fața mecanismelor de subiectivizare este revolta individuală, practică prin forme de subiectivizare insolite, care sfidează normele sociale. În acest context, mesajul lucrării Andreei Mănescu, constituit la nivelul repetabilității afirmației: *Artist Wanted Dead Or Alive*, sesizează critic dinamismul global al lumii artei contemporane care atestă necesitatea creativității artistice, însă ignoră posibilitățile de maximizarea a condițiilor de viață a artiștilor.

Într-o manieră complementară, expoziția *Unshattered Alterity* (2023) tematizează condițiile infiltrării necropoliticilor capitalismului global în sistemul lumii artei. Andreea Mănescu se poziționează critic cu privire la problematica diviziunii muncii, într-o lumea a artei profund ancorată în sistemul capitalismului global, ce regularizează deopotrivă procesele morții, gestionând moartea ca sursă a profitabilității. În acest sens, Denis Ciorici, în instalația sa *Slow Death* (2023) dezvăluie intențiile de maximizare a profitului în detrimentul vieții, în timp ce Aldea Ilinca și Iulia Codru, în lucrarea lor instalativă intitulată *Spre Dincolo* (2023), observă critic modalitățile în care necropoliticile actuale ajung să acționeze la nivelul întregului corpului social, prin de-subiectivizarea individului ce nu se mai poate constitui ca forță de rezistență în fața mecanismelor de regularizare a vieții și a morții.

Atunci când biopolitica este înlocuită cu necropolitica, singura formă eficientă de menținere a ordinii sociale este instituirea unei stări de urgență generalizată, care vizează atât criza ecologică actuală, cât și viitorul umanității. În acest context, Elena Chirilă realizează un film documentar-observațional, intitulat *Medii contaminate (2023)*, în care descrie starea de neliniște și dezorientare experimentată în fața peisajului dezolant al naturii supuse unei distrugerii inexorabile generate de prezența umană. În contrapunct, Iuliana-Mădălina Țurcanu, își imaginează o posibilă instanță de preservare a unui mediu natural nealterat de prezența umană. Instalația sa, intitulată *Life-color-inside (2023)*, ne poziționează în afara unui mediu natural securizat și inaccesibil, care rămâne preservat într-o manieră ermetică.

Problema crizei ecologice, a necropoliticilor contemporane și a capitalismului global, provoacă o evoluție a unor procese de gândire ce testează limitele societății contemporane. În acest sens, Cristina Poncu, în seria de lucrări intitulată *Kreatur (2022/2023)*, respinge tezele universalismului antropologic, provocând paradigmele de gândire necropolitică care susțin supremația speciei umane în detrimentul altor specii biologice. În egală măsură, Simona-Elena Herciu, în seria de 6 printuri digitale ale lucrării intitulate *Dragoniada (2023)*, destituie ierarhiile socio-biologice, ilustrând dinamica și forța de agenție a unui sistem complex de organisme care se înscriu în registrul postumanismului.

Densitatea tematică și coerența conceptuală a expoziției *Unshattered Alterity (2023)* descrie dinamismul intelectual și creativitatea exploratorie a studenților specializării Artă Murală a Universității Naționale de Arte „George Enescu” din Iași. Explorând problematica alterității, a liminarității și a diferențelor identitare, chestionând metodele psihanalitice de interogare a sinelui și de contextualizare a privirii, poziționându-se critic față de mediul academic și adresând problematica ecologiei, a biopoliticilor lumii artei și a necropoliticilor sistemului capitalist, tinerii artiști mențin un angajament asumat față de societate, mediul înconjurător, lumea artei și lumea academică, exersând un interes susținut față de viitorul umanității.

Oare voi reuși în viață!

Livia Pancu & Florin Bobu

Evident, există o problemă cu această formulare. Dacă ar fi în forma sa interogativă, „Oare voi reuși în viață?” probabil că neliniștea față de exprimare ar dispărea împreună cu grijile noastre referitoare la viitorul nostru, la viața noastră...

Totuși, această greșeală de tipar are, printre nenumărate sale dezavantaje, un mic avantaj prin faptul că operează asupra înțelegerii relațiilor reale de putere din care facem parte: ne confruntă cu realizarea imperativului de a reuși în viață („a avea o carieră”, „a ne câștiga existența”, „a fi de succes” etc) în timp ce formal, ea ține pasul cu politețea formei interogative. Pe scurt, forma imperativă este mai puțin amabilă, mai puțin socială. Dar cui îi pasa? Timp de mai bine de trei decenii, educația a încetat să mai fie educație pentru toți în societatea noastră. Problema succesului fusese deja tratată de familiile și cunoștințele câtorva aleși. Pentru aceștia, forma imperativă vine de la sine, ca un dar, ca o moștenire. Este cum trebuie să fie! Este ceea ce este!

Iar ceea ce este este ceea ce contează pentru noi, așa că haideți să o analizăm și să dezvăluim semnificațiile sale cele mai evidente.

Copii, adolescenți sau tineri suntem trimiși în școli primare, gimnazii, licee și universități unde ni se prezintă această solicitare imperativă: pregătiți-vă, viața așteaptă înaintea voastră! Forma interogativă a expresiei „oare voi reuși în viață” va fi mai evidentă la început și din ce în ce mai puțin evidentă către sfârșitul „educației” noastre, când se va solidifica în forma ei imperativă. Cum se spune, nu este neobișnuit ca tinerii să se maturizeze în preajma unor evenimente importante ale vieții, iar studiile superioare au o importanță deosebită: un nou val în stratificarea socială.

Aici, deja nu mai avem de ales. A reuși în viață devine o rețetă farmaceutică, trebuie să reușim! Ne facem cu siguranță griji, pentru că, indiferent câte căsuțe bifăm - licență, master, doctorat, un loc de muncă la universitate, o căsătorie, un copil, încă o căsătorie - vom simți încă neliniștea deasupra căreia putem construi cadre conceptuale pentru expoziții „test”: “the unraveling failure” (dezlegarea eșecului), “the unfinished business” (afacerea neîncheiată), “the unshattered alterity” (alteritatea nezdruincată).

Pare că ni se pun întrebări precum următoarele: „Este gata lucrarea de licență?”, „Tu ai expune așa ceva? Care este mesajul lucrărilor?”, „Eșec? Desigur, am nenumărate lucrări care se potrivesc cu această temă...”)

Dar întrebările adevărate încă ne deranjează... așa că de ce să nu arătăm cu degetul către cei responsabili? Ce este educația? Este ea pentru toți? Cine este responsabil pentru această situație? Există cineva care se ocupă de toate acestea? Pentru cine este ea importantă?

Ei bine, este cu siguranță importantă pentru părinții noștri. Desigur că îi iubim, dar au reușit să își construiască alibiul perfect pentru a-și decupla responsabilitățile față de copiii lor, în special cele financiare. „Alibi” pentru că acum nu te vei mai putea întoarce niciodată acasă într-o sâmbătă oarecare ca să anunți senin că ai nevoie de mai mult timp, că vrei să-ți continui studiile etc. Ultima frontieră a acestor relații complicate este încheierea oficială a unui program de studiu undeva, cândva. Cu aceasta, responsabilitățile lor financiare s-au încheiat. Poți începe să cauți un loc de muncă! Cui îi pasă de economia națională sau globală sau la câte mii de kilometri poți găsi prima ta slujbă plătită?

În al doilea rând, este importantă pentru profesorii noștri. Îi apreciem, deoarece sunt oameni minunați, dar le înțelegem oare interesele? Nu, și niciodată nu vom greși suficient pentru a afla mai multe despre ele. Indiferent de cât de tare am întârzia îndeplinirea sarcinilor noastre, ne vor înțelege mereu. Munca lor depinde de noi, de numărul nostru. Nu este vorba de noi personal, ci de „studenți” în mod generic. Pentru a se vinde pe piața educațională trebuie făcute multe compromisuri: mulți studenți “generici”, multe salarii, foarte multe credite ipotecare etc.

Abstracții. Aceasta este viața, o opera de abstractizare.

Mai jos, ca ieșire de urgență și intrare concretă (beton) în atelierul [1] nostru, copiem aici - ca părți ale acestui text neterminat, ca declanșatori și note ale reflecțiilor noastre - câteva citate din comunicatele de presă ale celor trei expoziții studențești pe care am încercat aici să le recenzăm.

“Spațiul de producție al atelierului constituie totodată un refugiu și devine inevitabil un depozit temporar al lucrărilor neterminate. Deseori aceste direcții sunt abandonate deși ele contribuie la formarea unor reflexii legitime. Teritoriul ideilor incomplete permite schimbarea traiectoriei gestului auctorial fără ca publicul receptor să fie anunțat despre parcursul obiectului, formatul alternativ sau termenul de expirare a operei.” [2]

“Subiectele abordate de expozanți găsesc o punte comună în analiza condiției studentei/ului ce pune în valoare posibilitatea dificilă de a imagina un viitor cât și provocările acestui parcurs. Astfel că participanții au căutat să aducă în discuție „experiența actuală a studentului (generic) de la arte” și raportul eclectic dintre sine și spațiul socio-cultural. Imposibilitatea de a identifica de unde rezidă propriul interes artistic poate duce uneori la nedeterminare identitară.” [3]

“Direcția tematică comună a proiectului este reprezentată de intenția experimentală a organizatorilor, de deslușire, recunoaștere și interpretare artistică a ceea ce poate fi considerat eșecul. Termenul din en. “unravel” se poate traduce ca „dezlegare, descâlcire, deșirare, detectare, lămurire”, etc. Totodată este necesară fructificarea și diagramarea trăirilor artistice ce contribuie la clasarea facilă a propriei activități în subdirectorul „eșecurilor”. Fie că vorbim despre practica artistică în formare a studenților/telor sau despre dificultatea procesului didactic din ultimii ani, deseori ne regăsim în ipostaza de „a ne afla la capătul puterilor” – de a fi înfrânți. Cu alte cuvinte, lipsa satisfacției profesionale, alimentată de imposibilitatea de asimilare și depășire a propriilor aspirații ne aduce în punctul terminal al eșecului: „Este gata lucrarea de licență?” „Tu ai expune așa ceva? Care este mesajul lucrării?” „Nu

a ieșit chiar cum mi-am dorit”, „Eșec? Desigur, am nenumărate lucrări care se potrivesc cu această temă...”, „Nu am nici o idee despre ce să fac...” etc.. Realitatea contrafactuală este construită pe baza validării duale „Adevăr” vs. „Fals”, „Succes” vs. „Eșec”, „Corect” vs. „Greșit”, „Om de succes” vs. „Om inutil”, „Carieră” vs. „Viață personală.” [3]

Iași, November 2023.

Note:

[1] Ce este un „atelier”? După deliberări ample și o experiență de muncă aproape de-o viață, am ajuns la concluzia că „atelierul” nu este altceva decât un nume pretențios pentru o „a doua chirie” pe care va trebui să o plătești pentru un depozit prăfuit. Dacă părinții tăi nu erau și proprietarii afacerii unde lucrau și plătești deja chirie pentru locuința ta, această „a doua chirie” va apărea ca o posibilitate foarte îndepărtată. Asta e bine. Odată ce ai terminat facultatea, termenul „atelier” va deveni un alt cuvânt abstract, gol. Poate unii dintre profesorii tăi vor încerca să te convingă de contrariul acestui fapt, lasă-i să încerce! Este treaba lor să facă asta.

[2] "UNFINISHED BUSINESS (<https://artamurala.arteias.ro/unfinished-business/>;

[3] „UNSHATTERED ALTERITY”, <https://artamurala.arteias.ro/unshattered-alterity/>;

[4] "UNRAVELING FAILURE", <https://artamurala.arteias.ro/unraveling-failure/>, 2023

UNSHATTERED ALTERITY

DESCHIDEREA: VINERI, 23 Iunie 2023

ORELE 18:00 - 20:00

INTERVAL GALERIE: 23 - 30 Iunie 2023

Galeria Aparte

Str. Sărărie 189, 700451, Iași

Expun:

Ilina Aldea, Delia Apostolache, Rodica Neamțu Biciușcă, Denis Ciorici, David Chilcoș, Elena Chirila, Radu Costinel Cristian, Gabriela-Iulia Codru, Dumitrița Gurău, Simona Herciu, Mariana Ioniță, Mihai Alexandru Matei, Nicoleta-Andreea Mănescu, Emanuela Minciună, Nicu Oniciuc, Cristina Poncu, Felicia Ioana Roca, Eliza-Claudia Sali, Alondra Stănescu, Iuliana-Mădălina Țurcanu, Teodora Ulian

Coordonatori: Dan Acostioaei, Andrei Timofte

Suport tehnic: Nicu Oniciuc

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași.

UNSHATTERED ALTERITY

ILINCA ALDEA, DELIA APOSTOLACHE, DENIS CIORICI, DAVID CHILCOȘ,
GABRIELA-IULIA CODRU, NICOLETA-ANDREEA MĂNESCU, ELIZA-
CLAUDIA SALI, ALONDRA STĂNESCU, IULIANA-MĂDĂLINA ȚURCANU,
TEODORA ULIAN

Sub pretextul de exersare a unor medii distincte precum instalația și prin familiarizare cu arta conceptuală în sensul transcodării unei idei într-un rezultat artistic expoziția studenților urmărește să evidențieze contradicția dintre subiect-obiect și proces-materie. În urma activității de producție, harta galeriei reprezintă un etalaj straniu propice cercetărilor artistice.

Subiectele abordate de expozanți găsesc o punte comună în analiza condiției studentei/ului ce pune în valoare posibilitatea dificilă de a imagina un viitor cât și provocările acestui parcurs. Astfel că participanții au căutat să aducă în discuție „experiența actuală a studentului (generic) de la arte” și raportul eclectic dintre sine și spațiul socio-cultural.

Imposibilitatea de a identifica de unde rezidă propriul interes artistic poate duce uneori la nedeterminare identitară. Această alteritate are potența de dialogare cu celălalt, de descoperire a unor echivalente colective aflate dincolo de precaritate, de recunoaștere a unor valențe distincte ale sinelui, a unor entități sociale aparte aflate în prelungirea experienței diferenței.

Prototipul conceptual pe baza căruia autorii au elaborat lucrări instalative urmărește firul de neclintit al acumulării de cunoaștere raportată la interpretarea experiențelor practice a unor cazuri particulare. Indicațiile cheie ale acestei expuneri fac trimiteri la ipostaza de imobilitate, lipsa involuntară a acțiunii sau carența „agenției”. Prin compartimentarea cotidiană a galeriei expozanții pledează pentru identificarea unei voci comune transpusă în cuagularea unui efort colectiv ce are loc în prezent.

Parcurgând teme ancorate în actualitatea mediatică lucrările studenților se referă la naturalizarea „actului demolării, distrugerii, al degradării și la dificultatea schimbării” – urmărind didascalii ce transpar printre rândurile enunțurilor politice actuale. Lucrările sunt poziționate în contradicția unui discurs al progresului tehnologic ce inundă spațiul virtual și care a

migrat din domeniul cunoașterii în câmpul producției capitaliste marcată de sporirea profitabilității.

Printre ramurile sale seducătoare se numără: inteligențele artificiale educate să educe, promisiunea NFT ca nou mediu de artă digitală, statistici despre succesul artiștilor Blue chip deveniți useri de neînlocuit, marketing-ul practicii artistice profesionalizată de chatboți, noi orizonturi conservatoare pentru viitorii creato-consumatori de conținut etc..

Dacă nu sunt asumate în mod critic aceste tehnologii sociale contribuie la prăcarizare, stratificare socială și chiar excluziune. Cum ar putea fi formate recomandări umaniste fără experimentarea directă a realității? Care sunt modelele de expresie ce se sustrag din transformarea interacțiunilor sociale, evoluția spațiului digital-urban și accesul la resurse? Adoptarea tehnologiilor fără o privire (auto)critică este îndoielnică câtă vreme acestea sunt racordate la modelul economic dominant iar miza lor de (ne) proclamat este acapararea realităților marginale declarată drept sfârșit al tranziției.

(Dan Acostioaei, Andrei Timofte, iunie 2023)

Alondra Stănescu, *Nu sunt viu*, triptic, marker pe pânză, ready-made, 15 x 45 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

„Nu sunt viu” este o lucrare în tehnică mixtă în care sunt aduse intervenții distincte suportului de lucru: pictură în culori acrilice, intervenție cu markere peste folia de protecție a pânzei și bricolaj. Tripticul capătă o dimensiune performativă prin intenția de a reprezenta într-o manieră ironică tragismul asociat efortului material al artiștilor. Prin dimensiunea sa textuală și performativă lucrarea indică obsesia față de procesul de creație și decadența practicienilor necesară actului artistic. (Alondra Stănescu)

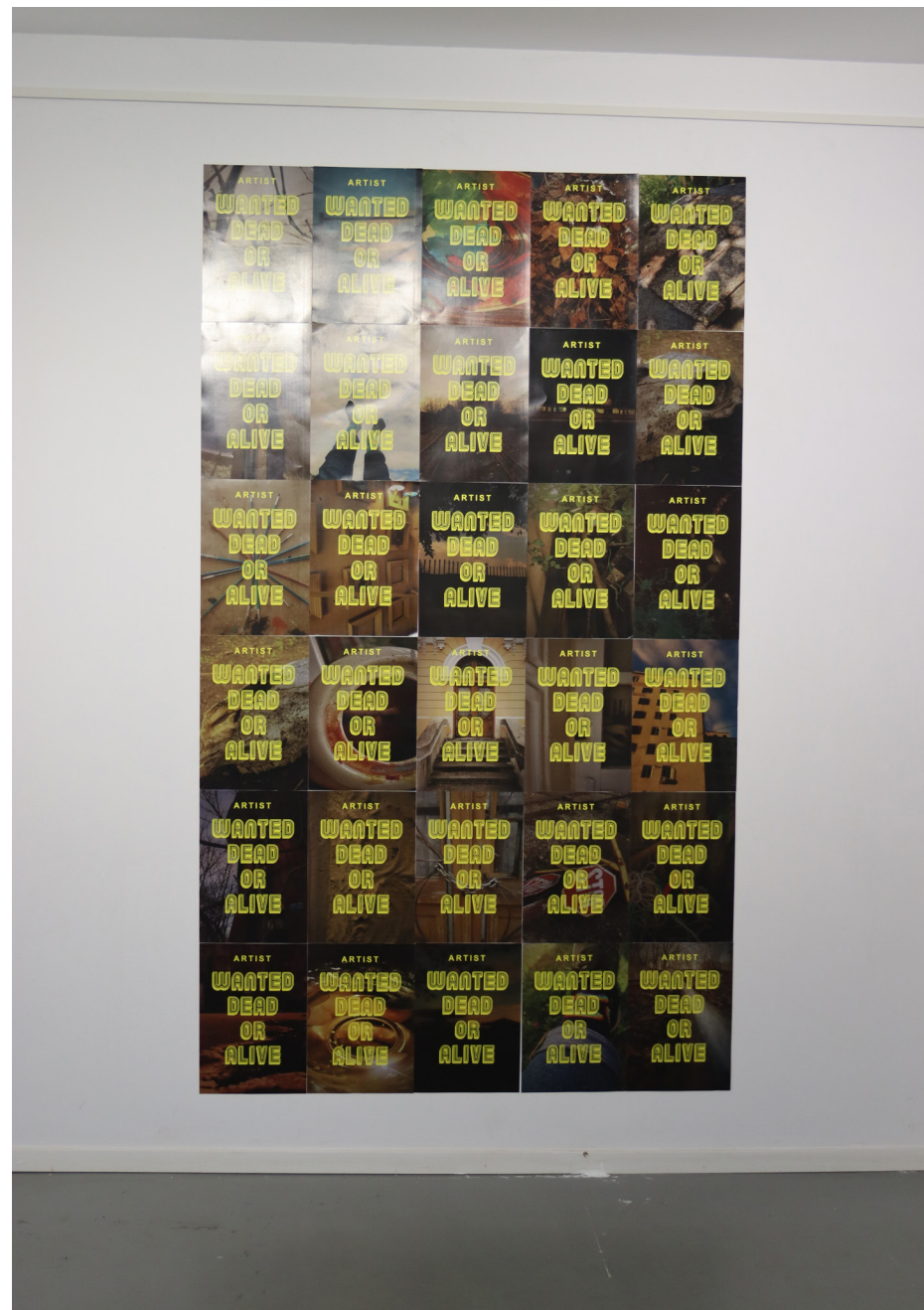
Alondra Stănescu, *Pisica lui Schrodinger*, ready-made, cutie, pisică din pluș, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Delia Apostolache, *Pe malurile Dunării*, gravură, A3, tuș, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Andreea Mănescu, *Wanted*, afișe, A3, intervenție performativă, detaliu, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Andreea Mănescu, *Wanted*, afișe, A3, intervenție performativă, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Andreea Mănescu, *Untouched*, banner performativ, 80 x 300 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Rodica Biciușcă, *Mixuri de natură. 486?*, triptic, ceramică albă, biscuit, 1050°C, 2022, vedere din expoziție, Galeria Aparte, 2023

Rodica Biciușcă, *fleurs séchés*, carte de artist, obiect ceramic, dimensiuni variabile, 2022, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Denis Ciorici, *Slow Death*, instalație, obiect, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

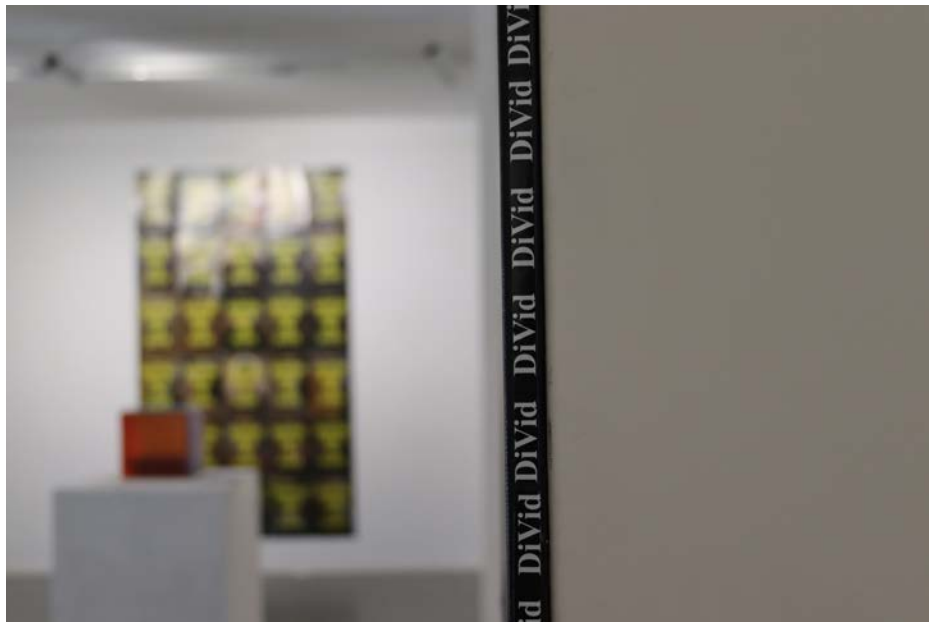
„*Slow Death*” observă maniere sociale și ironizează modalitatea prin care omul de rând devine obiectul comun al tuturor marilor industrii fără a se ține cont de nevoile individului. Cele două premise analizate prin intermediul instalației sunt: transformarea unei țigări într-un dispozitiv care provoacă aceleași daune dar care este prezentată într-un design inovativ și atragător, cu diverse arome seducătoare și alimentarea războiului cu armament de ultimă generație pentru a crea pace. Două aspecte relativ diferite dar care în esență urmează aceleași obiective și au consecințe similare.

Ideea lucrării „*Slow Death*” pornește de la observarea unei tendințe comune, în special în rândul tinerilor, spre o nouă formă de consum a produselor cu nicotină, respectiv țigările electronice de unică folosință (așa-numitele vape-uri).

Prin asocierea formei colecției de vape-uri cu cea a cartușelor de gloanțe am conceput teza fundamentală a lucrării prezentate. Astfel, am asociat două tehnici de manipulare socială. Ironizând fuzionarea a două industrii aparent diametral opuse (cea a produselor cu nicotină și cea a armamentului), am urmărit evidențierea impactului social comun: deteriorarea, lentă sau rapidă, a calității vieții individului. (Denis Ciorici)

Iuliana-Mădălina Țurcanu, *Life-color-inside*, instalație multimedia, sticlă, autocolant, 20 x 20 x 20 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Iuliana-Mădălina Țurcanu, *DiVid*, instalație, pânze, 50 x 70 x 2, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Iuliana-Mădălina Țurcanu, *DiVid*, instalație, pânze, 50 x 70 x 2, vedere din expoziție, Galeria Aparte, 2023

„DiVid” este o lucrare minimalistă ce dorește să inducă privitorului ideea celor două concepte dualiste din filosofia și metafizica chineză „YinYang”. Intervenția textuală inserată pe marginile pânzelor raportată la cele două non-culori reprezintă cele două elemente circulare din interiorul simbolului YinYang. [...]. Prin această instalație am dorit să pun în scenă asemănarea conceptului YinYang cu continuumul existenței. Două forțe Yin & Yang sunt în continuuă opoziție dar au nevoie una de cealaltă pentru a menține un echilibru dinamic așa cum se întâmplă și pe tot parcursul existenței ființei. Nu există viață fără moarte și nici invers. Murim în fiecare clipă pentru a putea trăi în continuare, fapt ce este evidențiat de procesul de exfoliere a celulelor corpului. În cazul morții, viața presupune un scenariu prestabilit și este același pentru toată lumea. Odată ce te-ai născut, trebuie și să mori. Nu există altă cale, acest ciclu existențial nu va lua sfârșit și au nevoie una de cealaltă pentru a exista un echilibru armonios și stabil. [...] Viața (respectiv nașterea) este pragul de trecere din lumea spirituală în lumea materială iar moartea este pragul de trecere din lumea materială în lumea spirituală. Nu pot exista una fără cealaltă, ambele sunt fețe ale aceleiași existențe continue. (Iuliana-Mădălina Țurcanu)

Elena Chirilă, *Medii contaminate*. *Work in progress*, mixed media: proiecție video (13 min 35 sec), 1920 x 1080, pulbere de semiportelan, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Elena Chirilă, *Medii contaminate*. *Work in progress*, mixed media: proiecție video (13 min 35 sec), 1920 x 1080, pulbere de semiportelan, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Instalația „Medii contaminate” va fi compusă dintr-un paletar ceramic din porțelan și un scurt film observațional-documentar realizat într-o vizită de cercetare la fosta exploatare minieră de caolin de la Harghita-Băi. Prin intermediul imaginilor video artista încearcă să reproducă sentimentul dezorientat și amețitor resimțit la privirea peisajului, modificat complet de cantitatea uriașă de steril deversat în natură. (Elena Chirila)

Ilinca Aldea și Iulia Codru, *Spre Dincolo*, instalație, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Pornind de la tema dualității viață-moarte, am conceput o lucrare temporară, inspirată din mitologia greacă. Instalația prezintă ideea unei treceri spre imaterie prin intermediul unui obstacol material - traversarea râului Styx. Am utilizat drept componentă principală a lucrării, un fragment de scoarță de copac care reprezintă legătură dintre viață și moarte, podul pe care sufletele (asociate cu personaje realizate manual din gresie albă), se îndreaptă spre „Dincolo”. Fiecare „suflet” este finisat într-un mod distinct, încercând să sugerez astfel unicitatea fiecărui individ și a fiecărei personalități. (Ilinca Aldea)

Ilinca Aldea și Iulia Codru, *Spre Dincolo*, instalație, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Ilinca Aldea, *Chipurile fricii*, serie, cinci desene, 145 x 42 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Ilinca Aldea, *Chipurile fricii*, serie, cinci desene, 145 x 42 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Ilinca Aldea, *Chipurile fricii*, serie, cinci desene, 145 x 42 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Fobia de orice fel își are originea în frica de moarte. Frica este cea care distorsionează spațiul și timpul, realitatea în sine. Un anumit context (întuneric, înălțime, contactul cu o insectă/ animal, necunoscut, etc), poate crea, pe baza unei experiențe anterioare, senzația de frică, urmată imediat de un proces de imaginare a unei situații, sau a unei ființe care ne amenință siguranța. Monștrii de sub pat, din păduri sau din spații obscure, sunt creaturi generate de imaginația noastră în contexte de panică. Prin ansamblul format din cinci lucrări, urmăresc să ilustrez câteva din aceste posibile ființe, care în momentul fricii par tangibile. Doresc să realizez procesul invers; creaturile imaginate de mine să distorsioneze spațiul, să creeze impresia unei realități tangibile. (Aldea Ilinca)

Simona-Elena Herciu, *Dragoniada*, șase printuri digitale, A6, schițe proiect de disertație, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Teodora Ulian, *Distorted colors și Multitudinea personificată*, desen pe hârtie, 100 x 70 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Cristina Poncu, *Kreatur 1, Kreatur 2*, gresie albă cu șamotă, 1050°C, 2022/ 2023, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Cristina Poncu, *Kreatur 1, Kreatur 2*, gresie albă cu șamotă, 1050°C, 2022/ 2023, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Eliza Sali, *Misterul lumii*, instalație multimedia, detalii, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Instalația intitulată „Misterul lumii” aduce în discuție ideea misterului din spatele lucrurilor neclare. Lucrarea reprezintă o metaforă asupra vieții redată dintr-o perspectivă regizată. Lumina semnifică efemeritatea privitorului, care este într-o continuă descoperire a lumii nevăzute. Prezența tăioasă a șablonului ce limitează „modul de a privi” în deslușirea adevărului corespunde realității imediate. Ceea ce este între mister și lumea văzută indică statutul firav și totodată prețios al actului de identificare. (Eliza Sali)

Eliza Sali, *Misterul lumii*, instalație multimedia, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

David Chilcos, *Ca prin oglindă*, instalație, oglindă, 30 x 30 cm, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Lucrarea pornește de la citatul Sfântului Paisie de la Neamț, din lucrarea „Crinii țarinei sau flori prea frumoase”, făcând referire la rugăciunea lui Iisus. Privitorul este invitat să reflecteze asupra enunțului, respectiv asupra mediului de exprimare utilizat, descoperind alte mesaje legate de cunoaștere prin intermediul tâlcuirii Sfântului Teofilact al Bulgariei la Epistola I către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel. (David Chilcoș)

Dumitrița Gurău, *Propriocepție*, fotografie digitală, diptic, 210 x 297 mm x 2, 2023

Propriocepția ca formă opusă a alterității și în același timp alteritatea în sine. E o imagine a sensului dublu în procesul de cunoaștere a sinelui: identitate și alteritate. Nu îți poți cunoaște „forma” fără raportarea la mediu, la altă „formă”, la viziuni din exterior. Nu sunt doar imaginea din viziunea mea, sunt și ceea ce se percepe din exterior, astfel devin o formă complexă. (Dumitrița Gurău)

Radu Costinel Cristian, *Suport lampă*, ceramică glazurată, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Nicu Oniciuc, *Atelaj intelectual*, instalație multimedia, sunet, boxă, 50 x 50 x infinit, vedere din expoziție, galeria Aparte, 2023

Jurnale artistice și carte de artist

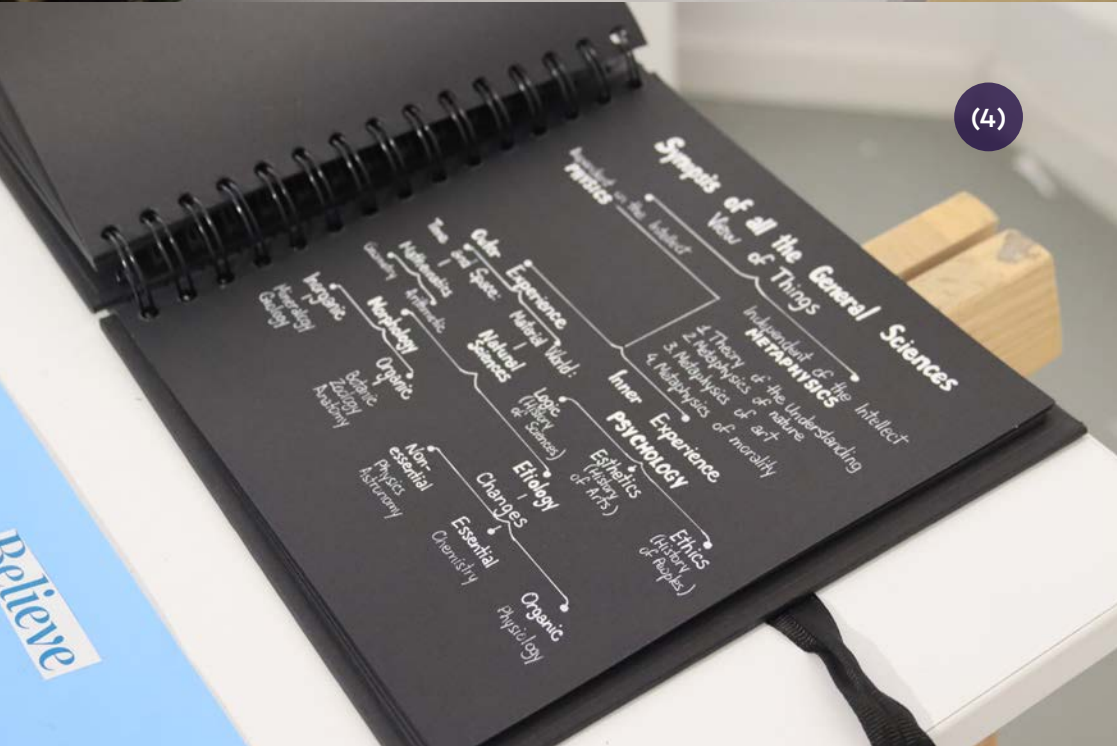
- (1) Emanuela Minciună, jurnal artistic
- (2) Felicia Ioana Roca, jurnal artistic
- (3) Mihai Alexandru Matei, carte de artist „Blanka”
- (4) Dumitrița Gurău, jurnal artistic
- (5) Mariana Ioniță, jurnal artistic

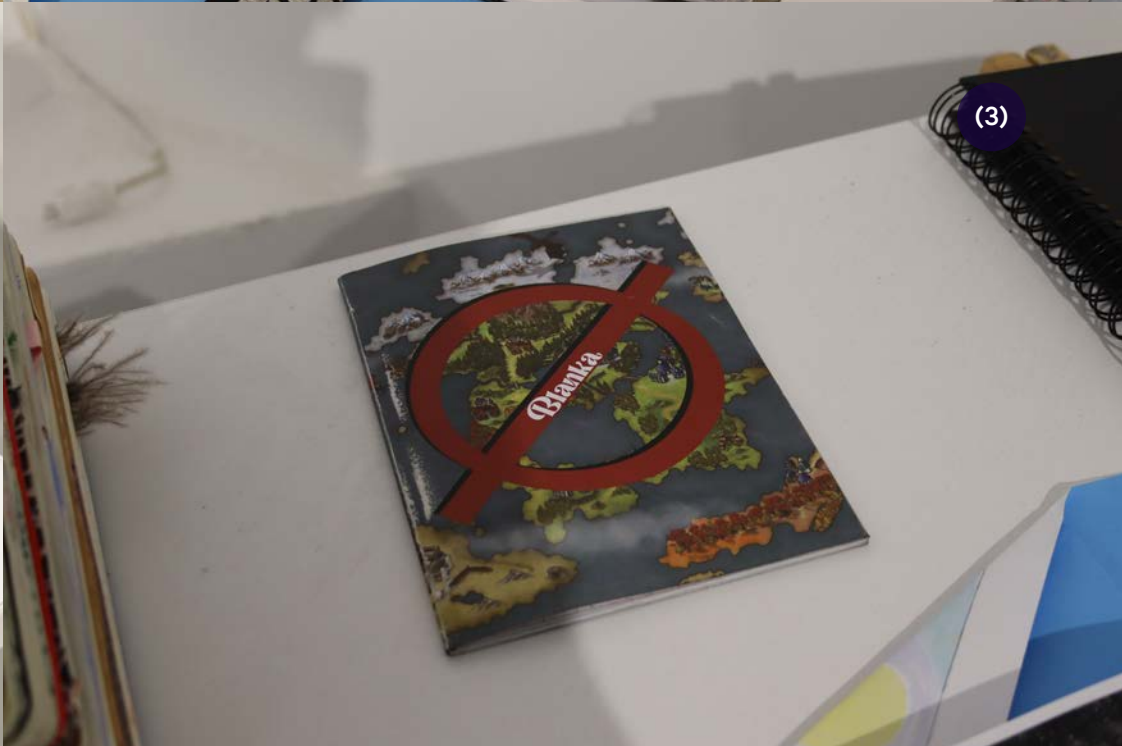
(1)

(5)

(4)

(3)

UNFINISHED BUSINESS

DESCHIDEREA: VINERI, 2 DECEMBRIE 2022

ORELE 18:00 - 20:00

INTERVAL GALERIE: 2 - 10 DECEMBRIE 2022

Galeria de artă U.A.P. Iași „Nicolae Tonitza”

Strada Alexandru Lăpușneanu 7-9

Expun:

Ilinca Aldea, Delia Apostolache, George Bogdan Ciolan, Denis Ciorici, David Chilcoș, Gabriela-Iulia Codru, Cristian Constandache, Iulia-Georgiana Constantin, Andreea Grosu, Dumitrița Gurău, Miruna-Mihaela Lupea, Matei Alexandru-Mihai, Nicoleta-Andreea Mănescu, Rodica Neamțu, Nicu Oniciuc, Cristina Poncu, Andreea Pulpan, Felicia-Ioana Roca, Eliza-Claudia Sali, Alondra Stănescu, Ana-Delia Teclean, Iuliana-Mădălina Țurcanu, Georgiana Țurcanu, Teodora Ulian

Coordonatori: Dan Acostioaei, Andrei Timofte

Tehnician: Nicu Oniciuc

Cu sprijinul cadrelor didactice ale specializării Arta Murală.

UNFINISHED BUSINESS

ILINCA ALDEA, DELIA APOSTOLACHE, GEORGE BOGDAN CIOLAN, DENIS CIORICI, DAVID CHILCOȘ, GABRIELA-IULIA CODRU, CRISTIAN CONSTANDACHE, IULIA-GEORGIANA CONSTANTIN, ANDREEA GROSU, DUMITRIȚA GURĂU, MIRUNA-MIHAELA LUPEA, MATEI ALEXANDRU-MIHAI, NICOLETA-ANDREEA MĂNESCU, RODICA NEAMȚU, NICU ONICIUC, CRISTINA PONCU, ANDREEA PULPAN, FELICIA-IOANA ROCA, ELIZA-CLAUDIA SALI, ALONDRA STĂNESCU, ANA-DELIA TECLEAN, IULIANA-MĂDĂLINA ȚURCANU, GEORGIANA ȚURCANU, TEODORA ULIAN

Expoziția „Unfinished Business” pune în valoare temporaritatea actului artistic și interdisciplinaritatea procesului de căutare continuă specifică muncii studenților și absolvenților specializării Arta Murală (FAVD, UNAGE).

Prin abordări distincte ce traversează pârghiile unor cercetări individuale, structura compozită a spațiului expozițional tinde să accentueze predilecția către progres și experiment a practicilor artistice în formare, mizând pe varietatea mediilor de expresie și pe capacitatea acestora de a se angrena într-un ansamblu comun: carte, obiect, jurnal artistic, relief mural, instalație, pictură digitală, desen, print, colaj ș.a.m.d..

Fără a căuta întotdeauna conturarea unui produs finit, aceste practici fac parte din rețetarul de atelier testat și perfecționat de către absolvenții specializării în decursul anilor de studii. Spațiul de producție al atelierului constituie totodată un refugiu și devine inevitabil un depozit temporar al lucrărilor neterminate. Deseori aceste direcții sunt abandonate deși ele contribuie la formarea unor reflexii legitime. Teritoriul ideilor incomplete permite schimbarea traiectoriei gestului auctorial fără ca publicul receptor să fie anunțat despre parcursul obiectului, formatul alternativ sau termenul de expirare a operei.

Între două seriale neoromantice, prea multe teme de studiu și trei știri deprimante spațiul de lucru în comun favorizează explorarea unor idei inovative. În contextul nesiguranței actuale, opera este un pretext de acțiune pasiv sau activ în raport cu o narațiune incompletă sau cu una total contrafăcută. În multe cazuri, rafinarea conceptuală a ideilor poate

constitui un act de cenzură ce ne conduce în mod inevitabil la reliefaarea aspirațiilor noastre.

În contrastul standardelor spațiale de tip white-cube, supraaglomerarea galeriei contribuie la valorizarea unui potențial salon tranzitoriu, a unui spațiu personal cu caracter intim sau chiar a unui depozit engros. În pofida vitezei cu care suntem îndemnați să producem în contemporaneitate caracterul incomplet și fragmentar prezent în toate exponatele corespunde necesității și consecvenței de a testa în mod critic și asumat validitatea și invaliditatea ideilor noastre.

(Dan Acostioaei, Andrei Timofte, decembrie 2022)

Vernisaj, vederi din expoziția *Unfinished Business*, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Vernisaj, vedere din expoziția *Unfinished Business*, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Vernisaj, vedere din expoziția *Unfinished Business*, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Vernisaj, vedere din expoziția *Unfinished Business*, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Vernisaj, vederi din expoziția *Unfinished Business*, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Miruna-Mihaela Lupea, *Druizi – Profețiile viitorului*, relief mural ceramic, 100 x 70 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Georgiana Țurcanu, *Lumea algelor*, relief mural ceramic, 100 x 70 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Felicia-Ioana Roca, *Structuri vegetale și obiectul de design ceramic*, fragment din proiectul de licență (coordonator Lector univ. dr. Ramona Biciușcă), ceramică glazurată, 1060 °C, 100 x 76 cm, 2021, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Cristina Poncu, *Încrămenit în uitare*, sculptură ceramică, 30 x 35 x 27 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Vedere din expoziția *Unfinished Business*, vernisaj, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Iulia-Georgiana Constantin, *Abel Tesfaye incomplet*, acrilic pe pânză, 50 x 70 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

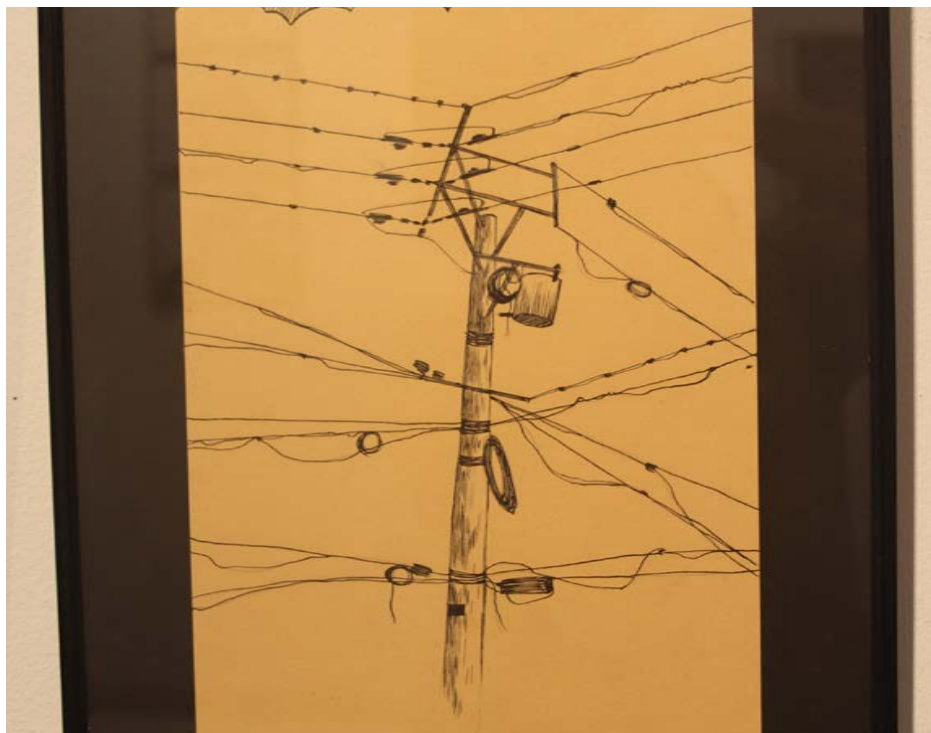
Dumitrița Gurău, *Perpetuum mobile*, triptic, acrilic pe carton, 150 x 70 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

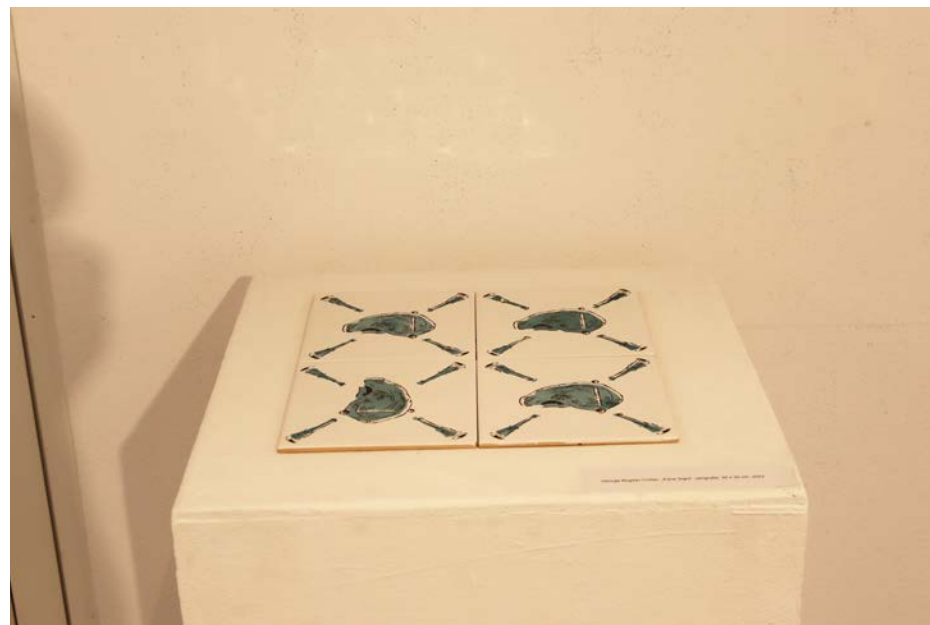
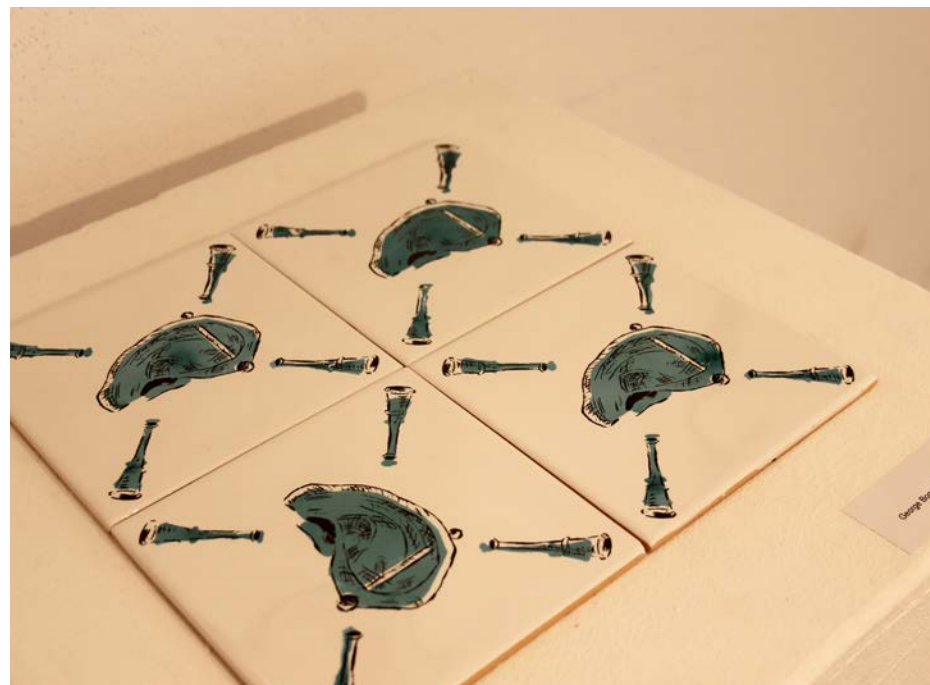
Dumitrița Gurău, *Unfinished*, acrilic pe pânză, 50 x 70 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Andreea Grosu, *Overlooked 1*, patru lucrări în tuș negru pe hârtie colorată, 41 x 30 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

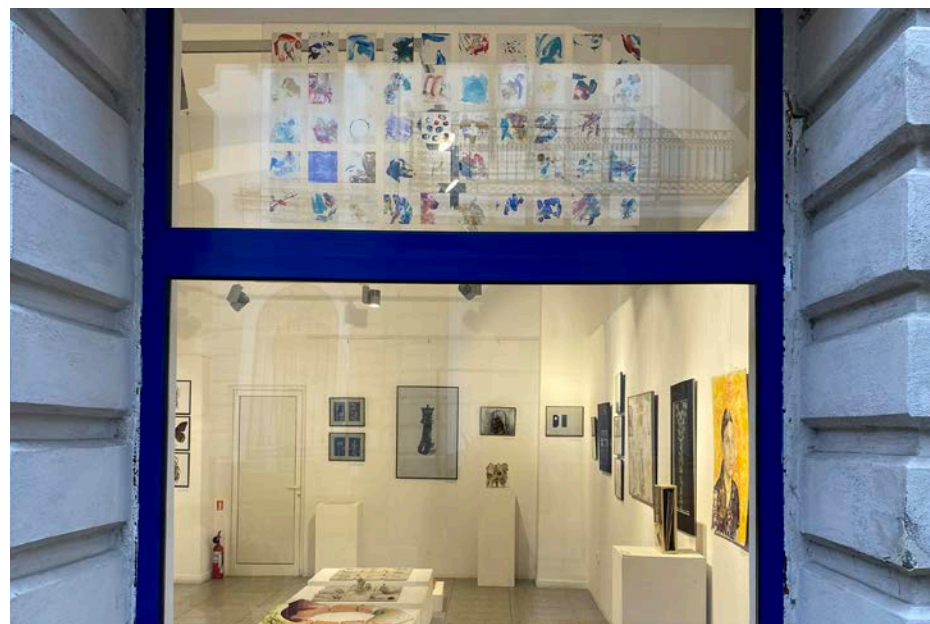
Andreea Grosu, *Overlooked 1*, 4 lucrări în tuș negru pe hârtie colorată, 41 x 30 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

George Bogdan Ciolan, *Earle Sight*, serigrafie, 30 x 30 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

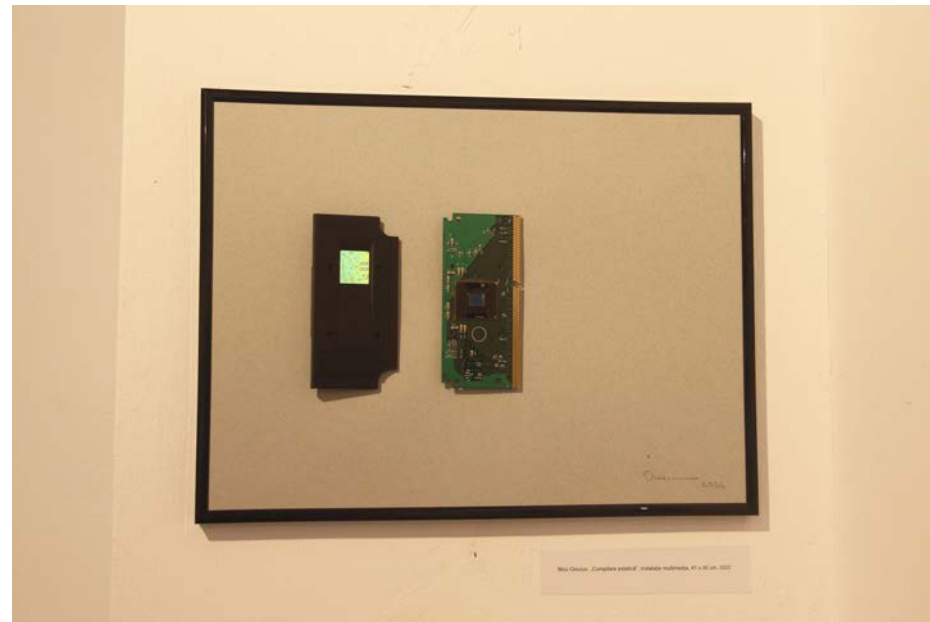
Nicoleta-Andreea Mănescu, *Amprentă*, intervenție pe fereastra galeriei, dimensiuni variabile, vedere din expoziție (sus), Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Nicoleta-Andreea Mănescu, *Amprentă*, intervenție pe fereastra galeriei, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, detaliu, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Eliza-Claudia Sali, *Umbra sufletului*, colaj, 100 x 70 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Nicu Oniciuc, *Compilare estetică*, instalație multimedia, 41 x 30 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Cristian Constandache, *Retrofit*, acrilic pe pânză, 60 x 60 cm, 2020, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Delia Apostolache, *Autoportret*, acrilic pe carton, 60 x 70 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Matei Alexandru-Mihai, *Blanka*, 3 desene în creioane colorate, 41 x 30 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Iuliana-Mădălina Țurcanu, *To do list*, acrilic și tempera pe pânză, obiect ready-made, 25 x 30 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

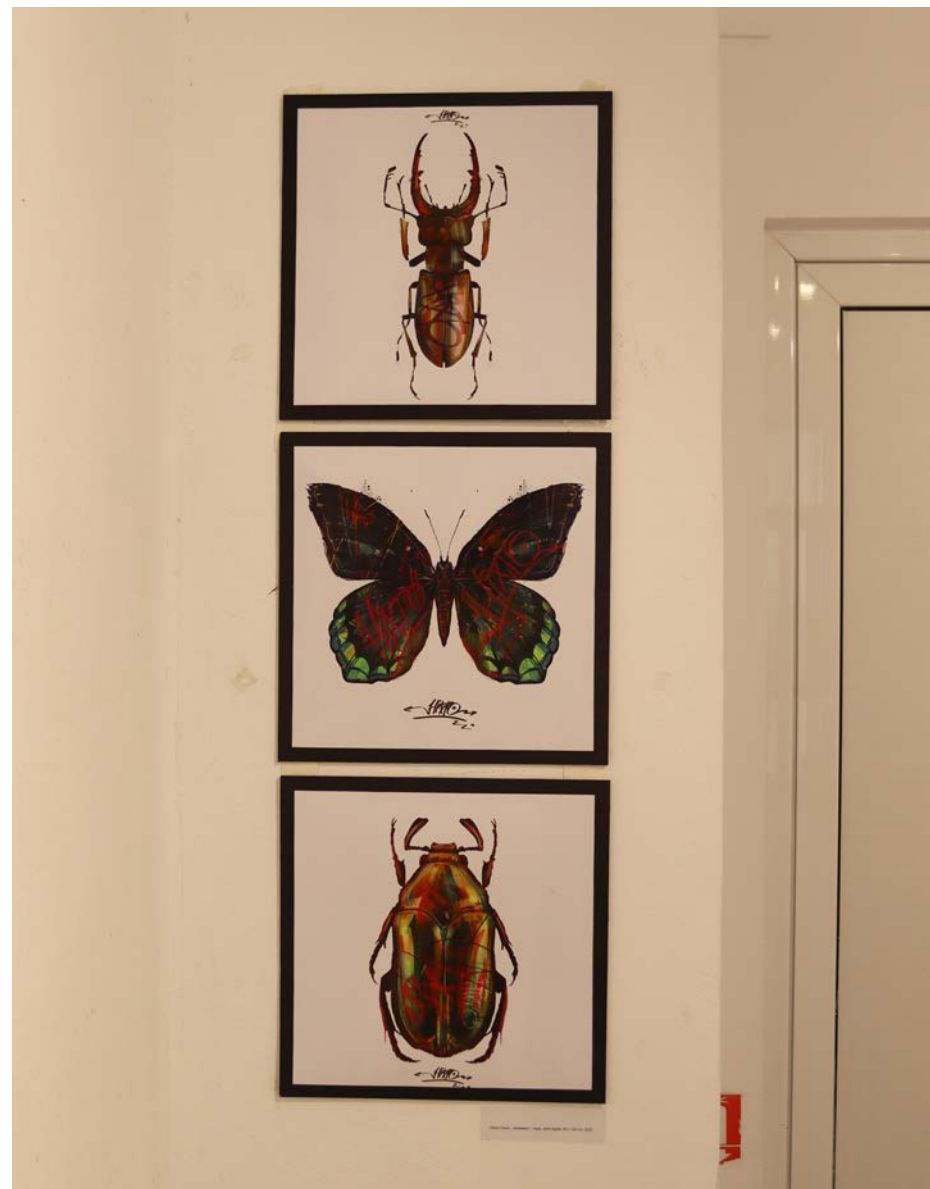
Teodora Ulian, *Untitled*, print digital, 29,7 x 42 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

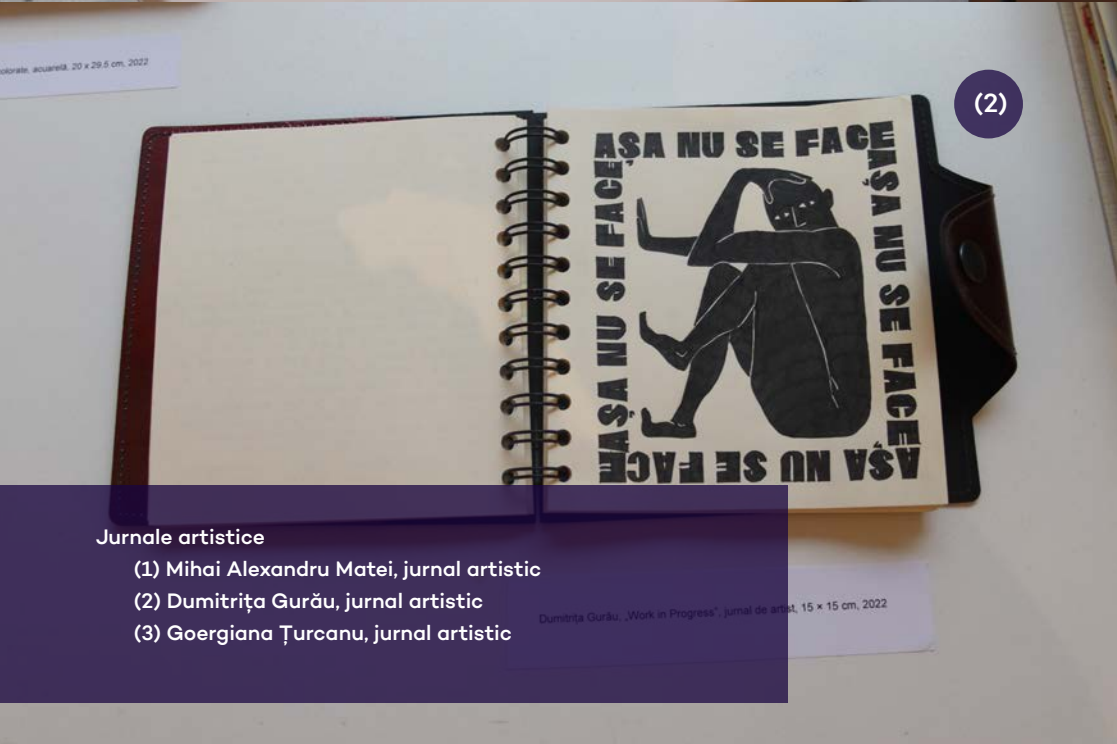
Gabriela-Iulia Codru, *Another brick in the wall*, basorelief, ceramică glazurată, 60 x 60 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Ilinca Aldea, *Simțuri*, basorelief, ceramică glazurată, 60 x 60 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

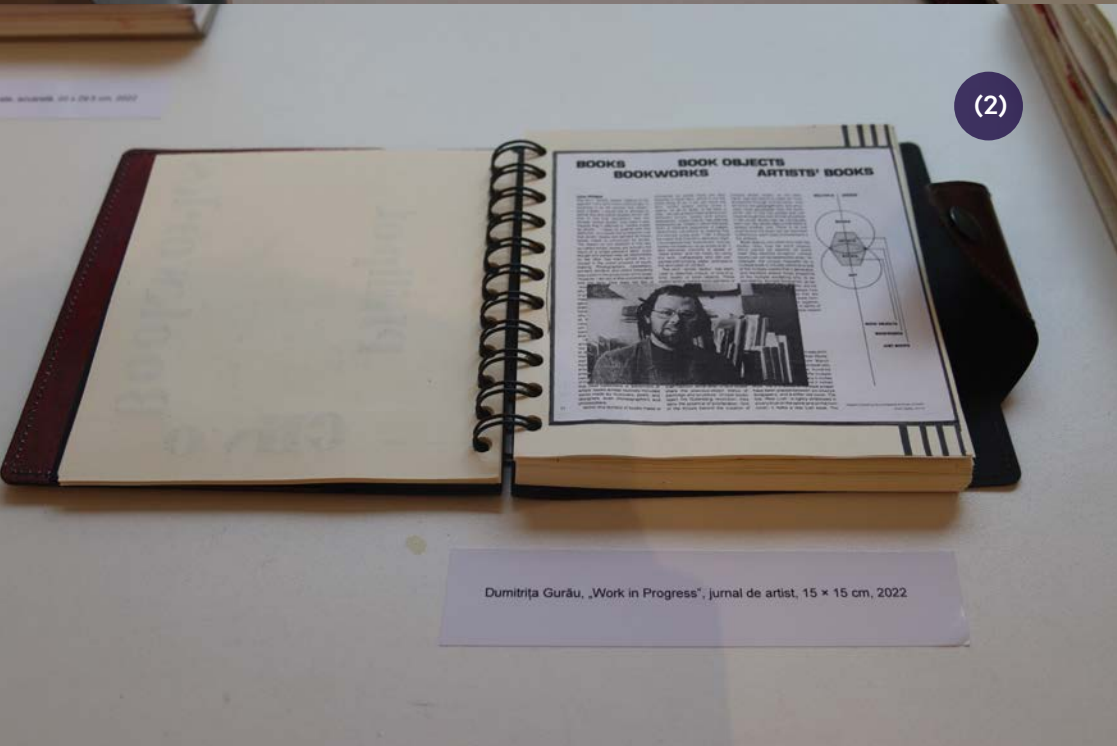
Denis Ciorici, *Vandalism*, triptic, print digital, 40 x 120 cm, vedere din expoziție, Galeria de artă U.A.P. Iași Nicolae Tonitza, 2022

Jurnale artistice

- (1) Mihai Alexandru Matei, jurnal artistic
- (2) Dumitrița Gurău, jurnal artistic
- (3) Goergiana Țurcanu, jurnal artistic

Dumitrița Gurău, „Work in Progress”, jurnal de artist, 15 x 15 cm, 2022

Organizator:

Co-organizator:

tranzit.ro/ Iași

DESCHIDEREA:
VINERI, 24 Iunie 2022
ORELE 18:00 - 20:00
INTERVAL GALERIE:
24 Iunie - 9 Iulie 2022
ORELE 10:00 - 15:00
(MARȚI-DUMINICĂ)

UNRAVELING FAILURE

EXPOZIȚIE A STUDENȚILOR DE LA
SPECIALIZAREA ARTĂ MURALĂ
FAVD, UNAGE

Str. Sf. Atanasie nr. 25, Iași (GreenHouse)

Expun:

Ilinca Aldea
Mariana Cibi
George-Bogdan Ciolan
Elena Chirila
Ioana Cristache
Gabriela-Iulia Codru
Iulia-Georgiana Constantin
Jorj-Pavel Dimitriu
Ionela Gherman
Andreea Grosu
Dumitrița Gurău
Simona-Elena Herciu
Miruna-Mihaela Lupea
Luminița Lupu-Agache
Alexandru-Mihai Matei
Nicoleta-Andreea Mănescu
Cristina Poncu
Andreea Pulpan
Diana-Georgiana Perju
Felicia-Ioana Roca
Eliza-Claudia Sali
Alondra Stănescu
Ana-Delia Teclean
Rodica Neamțu
Georgiana Țurcanu
Iuliana-Mădălina Țurcanu

Coordonatori: Dan Acostioaei, Andrei Timofte

Tehnician: Nicu Oniciuc

Cu sprijinul cadrelor didactice ale specializării Artă Murală.

Parteneri:

satelit

arteiasi.ro | artamurala.arteiasi.ro

UNRAVELING FAILURE

ILINCA ALDEA, MARIANA CIBI, GEORGE-BOGDAN CIOLAN, ELENA CHIRILA, IOANA CRISTACHE, GABRIELA-IULIA CODRU, IULIA-GEORGIANA CONSTANTIN, JORJ-PAVEL DIMITRIU, IONELA GHERMAN, ANDREEA GROSU, DUMITRIȚA GURĂU, SIMONA-ELENA HERCIU, MIRUNA-MIHAELA LUPEA, LUMINIȚA LUPU-AGACHE, ALEXANDRU-MIHAI MATEI, NICOLETA-ANDREEA MĂNESCU, CRISTINA PONCU, ANDREEA PULPAN, DIANA-GEORGIANA PERJU, FELICIA-IOANA ROCA, ELIZA-CLAUDIA SALI, ALONDRA STĂNESCU, ANA-DELIA TECLEAN, RODICA NEAMȚU, GEORGIANA ȚURCANU, IULIANA-MADALINA ȚURCANU

Expoziția „Unraveling Failure” aduce împreună lucrări ale studenților de la Specializarea Artă Murală (FAVD, UNAGE), punând în valoare eforturile studenților din întreg ciclul de studii - anii I, II, III (Licență) și Anii I, II (Master). Autorii au răspuns la invitația de analiză a „eșecului” prin propunerea a diverse concepte, formule și formate - „soluții” vizuale alternative de identificare și analiză a propriilor experiențe sociale și culturale.

Expoziția „Unraveling Failure” propune deslușirea experiențelor sociale și culturale pe care le indicăm și indexăm ca fiind decepții - fie acestea personale sau profesionale. Este urmărită „prăbușirea” recentă a normelor și codurilor sociale dominante ca urmare a tensiunilor și conflictelor geopolitice ce au loc la nivelul regiunii est europene. În diverse proporții, aceste deziluzii se regăsesc în experiențele studenților specializării artă murală (licență, master) și sunt cercetate prin intermediul unor lucrări realizate în ultimul an. Dintr-o perspectivă artistică, aceste conjuncturi nefavorabile reflectă regresia speranței către un viitor mai bun și căderea în desuetudine a gândirii democratice. Eșecul acestora se află în strânsă legătură cu pandemia și situația nefastă a conflictului din proximitatea graniței.

Direcția tematică comună a proiectului este reprezentată de intenția experimentală a organizatorilor, de deslușire, recunoaștere și interpretare artistică a ceea ce poate fi considerat eșecul. Termenul din en. „unravel” se poate traduce ca „dezlegare, descălcire, deșirare, detectare, lămurire”,

etc. Totodată este necesară fructificarea și diagramarea trăirilor artistice ce contribuie la clasarea facilă a propriei activități în subdirectorul „eșecurilor”. Fie că vorbim despre practica artistică în formare a studenților/telor sau despre dificultatea procesului didactic din ultimii ani, deseori ne regăsim în ipostaza de „a ne afla la capătul puterilor” - de a fi înfrânți.

Cu alte cuvinte, lipsa satisfacției profesionale, alimentată de imposibilitatea de asimilare și depășire a propriilor aspirații ne aduce în punctul terminal al eșecului: „Este gata lucrarea de licență?” „Tu ai expune așa ceva? Care este mesajul lucrării?” „Nu a ieșit chiar cum mi-am dorit”, „Eșec? Desigur, am nenumărate lucrări care se potrivesc cu această temă...”, „Nu am nici o idee despre ce să fac...” etc.. Realitatea contrafactuală este construită pe baza validării duale „Adevăr” vs. „Fals”, „Succes” vs. „Eșec”, „Corect” vs. „Greșit”, „Om de succes” vs. „Om inutil”, „Carieră” vs. „Viață personală”. În pofida acestei clasări facile, urmărim exprimarea contingenței specifice realității. Dacă considerăm că aceasta este într-o continuă transformare, activarea practicii este influențată de contextele sociale, culturale, economice și politice.

În funcție de ”regulile” scrise și nescrise ale lumilor artei, ceea ce era valabil ieri nu este astăzi (Hot shot vs. Outdated). Ceea ce va fi relevant mâine, astăzi trece neobservat (Anonimat vs. Mainstream). Gândirea concurențială ne îndeamnă să ascundem faptul că „Alergăm la maraton fără să știm care este premiul (scopul)?” Devenind parte a procesului de producție artistică, eșecurile noastre ne însoțesc într-un context socio-cultural bazat pe contradicții. Prima dintre acestea a fost imposibilitatea de a organiza acest eveniment în luna martie - situație în care am rezervat galeria facultății, însă lucrările nu erau „finalizate”. Atunci am decis împreună să ținem galeria închisă o săptămână - oportunitate de reflectare în liniște la intervenția lui Daniel Knorr de la Bienala de la Veneția (ediția din 2005). Aflați în confruntare directă cu propriul eșec am decis că o primă încercare „anulată” nu poate fi decât productivă. Astfel, prin deslușirea ruinelor noastre comune putem identifica propriile divergențe, aspirații și dorințe pentru a imagina forme de eliberare și rețele sociale de (contra)producție critică. Expoziția caută să ocupe și să suprasolicite cu entuziasm aceste puncte de tensiune în vederea detectării binomului „eșecul succesului” și emancipării practicilor artistice în formare.

În contemporaneitate, eșecul este deseori prezentat prin sintagma

meritocratică „A avea sau a nu avea!”. „Am idei, însă nu am materialele potrivite...”, „Vreau să fac, însă nu am timp”, „Am job, dar nu am timp să fiu artist”. În multe cazuri, senzația eșecului este legată de ceea ce lipsește în mod fizic ca formă de deținere - avuție, avere și proprietate. În fapt, acesta este bluff-ul clasei de mijloc postmoderne dar alienate, profund nesatisfăcută și veșnic solitară, aflată în căutarea unor forme de „autovictimizare” spirituală generată de insatisfacția propriilor prejudecăți și dorințe.

(Dan Acostioaei, Andrei Timofte, iunie 2022)

Vernisaj *UNRAVELING FAILURE*, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

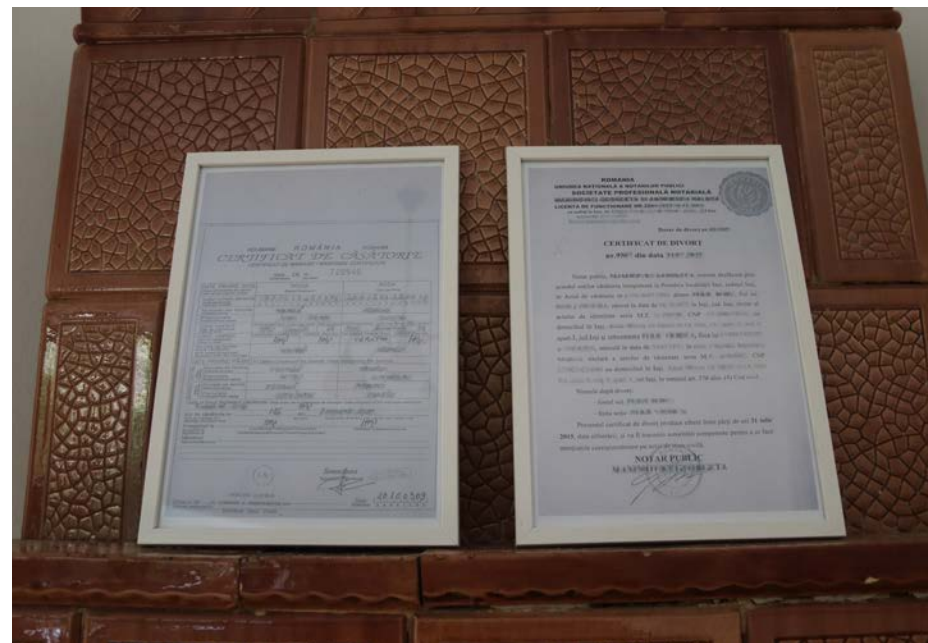

Vernisaj UNRAVELING FAILURE, vederi din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Dumitrița Gurău, *Error 404*, print digital pe autocolant, 100 x 70 cm, color, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Dacă intenționez să eșuez, se numește oare eșec ceea ce fac? Poate e succes faptul că ating obiectivul propus - de a eșua? O nereușită intenționată poate fi definită ca o acțiune reușită. Deci poate fi numit eșecul ca succes în acest caz? Eșec sau succes? (Dumitrița Gurău)

Dumitrița Gurău, *Eșecul succesului*, scan, diptic, print digital, A4, alb negru, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Lucrarea prezintă sub forma unui „ready-made”, două fotografii - un certificat de divorț și unul de căsătorie. Cele două antagonisme accentuează conceptul artistei - „eșecul succesului”. Prin preluarea acestor documente din registrul realității, autoarea pune în valoare înțelegerea subiectivă a „succesului” și calitatea „propagandistică” a discursurilor dominante. Dintr-o perspectivă feministă, eliberarea de sub jugul unei căsătorii neproductive poate și trebuie să fie percepută ca fiind emancipatoare. (Dumitrița Gurău)

Ilinca Aldea, Gabriela-Iulia Codru, *Trofeu*, instalație, obiecte ceramice, pânză, biscuit, 1060 °C, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

*În fața modernizării și înaintării continue spre o avansare internațională în toate domeniile ce țin de cotidian, aspectele care cuprind folclorul și mitologicul, tind să fie date uitării. În lumina orbitoare și atrăgătoare a *noului* de azi, ce a fost *ieri* se adâncește tot mai mult în întuneric și uitare...Însă nimic nu se pierde, nimic nu dispare, trecutul nu moare. Încă există uriași, creaturi fantastice, ciclopi și animale pe care încă nu le-am cunoscut...sau pe care le-am uitat...". În centrul seriei de obiecte sculpturale, portretul zoomorf realizat de Iulia Codru prezintă materializarea unor mituri, ritualuri și tradiții considerate păgâne, utilizate frecvent în practicile oficiale ortodoxe. Modelarea din ceramică permite aducerea împreună a unor contradicții simbolice și culturale ce au fost deja translate în rândul ceremoniilor religioase. Prin transformarea acestora în obiecte materiale, se urmărește anularea diferențelor și sugestia comuniunii „între” religii. (Ilinca Aldea, Gabriela-Iulia Codru)*

Miruna-Mihaela Lupea, *Gargantua*, tehnică mixtă pe panou, culori acrilice, CM-16, 160 x 100 cm, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Prin apel la tehnica mixtă, panoul expus reprezintă încercarea autoarei de ieșire din sistemele de gândire tradiționale, cu care opera sa este deseori asociată din punct de vedere formalist. Intervenția asupra panoului aduce în evidență plasticitatea tencuielilor în detrimentul unei compoziții riguroase concentrată pe realism. Intervenția de tip bricolaj asupra suportului pune în valoare pretextul aceste eliberări și posibilitatea emancipării practicii artistice emergente.
(Miruna-Mihaela Lupea)

Andreea Grosu, *Undo*, 1920 x 1080, 22", animație, color, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Animația face apel la automatizarea proceselor creative, punând în valoare limitele softurilor digitale precum și posibilitatea de fructificare creativă a ceea ce considerăm ca fiind eroarea. Comanda „Ctrl+Z (undo)” este poate una dintre cele mai utilizate comenzi în procesele de muncă specifice design-ului și artei digitale contemporane. „Undo”, „a reface”, „a corecta” scoate în evidență efortul creatorilor de imagini digitale, în contradicția consumului specific spațiilor virtuale.
(Andreea Grosu)

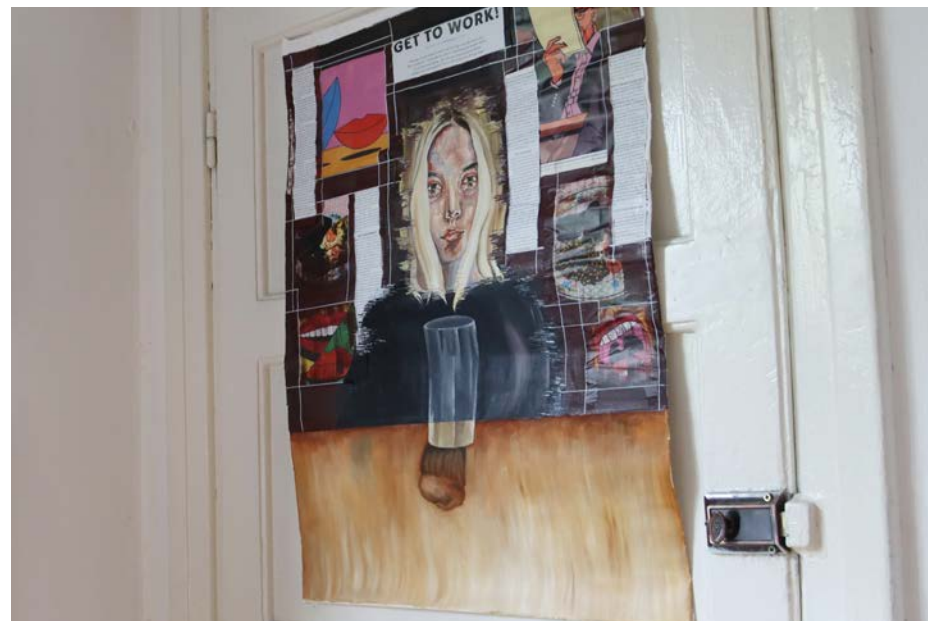
Georgiana Țurcanu, *Destinul pietrelor*, instalație multimedia, dimensiuni 100 x 140 cm, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Lucrarea constă în aranjarea colecției proprii de pietre găsite în diferite locuri din Iași și face referire la eșec prin faptul că orice piatră poate să fie valoroasă. Intenția artistică a fost să arăt că există calități estetice în orice obiect cu care intrăm în contact. Procesul de cercetare m-a dus la ipoteza că piatra în stare brută ne reproduce pe noi. Obiectul natural reprezintă un simbol pentru natura imperfectă a ființei umane, un stimul menit să genereze contemplare asupra naturii noastre neșlefuite. Așa cum piatra poate fi prelucrată din starea ei naturală, și noi oamenii ne putem îmbunătăți și ajusta convingerile. În realizarea adnotărilor specifice fiecărui obiect, am utilizat motorul „Google” pentru asocierea formală a proprietăților specifice fiecărei categorii de rocă (formă, culoare, textură, greutate) cu materii prețioase. Prin urmare, eșecul și eroarea își au fundamentul în utilizarea inadecvată a unui sistem informatic. În urma procesului creativ, am obținut în loc de „Fake News” - „Fake archeology”.
(Georgiana Țurcanu)

Ana-Delia Teclean, *Metamorfoză în paradox metafizic*, instalație multimedia, acrilic pe pânză, tehnică mixtă, sunet, 53", vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Mă numesc Ana-Delia Teclean, studentă anul II, secția Artă Murală din cadrul Facultății de Arte Vizuale și Design. Prin lucrarea „Metamorfoză în paradox metafizic” exprim înfăptuirea iconică, metamorfozez schimbarea radicală a formei, așa cum o larvă se transformă în fluture. În termeni clari, acest lucru înseamnă transformarea îndoielii, a fricii, a necunoscutului, în oglinzi ale subconștientului. Descoperirea dimensiunii ascunse din interiorul nostru reprezintă singurul mod profund de a potoli setea de cunoaștere. Prin această lucrare simt că trăiesc adevărul realității în care orice secret este relevat fără efort sau luptă. Lucrarea este o compoziție în acrilic.
(Ana Delia Teclean)

Andreea Pulpan, *Self consciousness*, tehnică mixtă, 100 x 70 cm, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Instalația prezentată ridică întrebarea reflexiei asupra unor activități trecute - aceasta fiind concepută în proximitatea finalizării studiilor de licență. Realizată în timpul mobilității Erasmus, pictura expusă în galerie tatonează ideea eșecului de mobilitate privind realizarea incompletă a scopului propus atunci. Prin urmare, lucrarea este astfel redată prin intermediul blocării câmpului vizual al privitorului: Self shaming. (Andreea Pulpan)

Elena Chirila, *Imperfect*, relief mural, ipsos, gips carton, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

În relieful mural prezentat către public, am adoptat și fructificat poziția (post)conceptualistă a dematerializării operei de artă. Prin reproducerea la infinit a cuvântului-obiect „imperfect” din ipsos, am subliniat eșecul concentrării pe materializarea ideii și efortul repetitiv specific tehnicilor murale. Acesta din urmă trăiește în universul abstract al gândirii umane, astfel că orice formă de obiectificare reprezintă un eșec. (Elena Chirila)

Elena Chirila, *Imperfect*, relief mural, ipsos, gips carton, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Felicia-Ioana Roca, *Nu uita să uzi floarea!*, sculptură, gresie glazurată, 1060°C, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Lucrarea își propune prin metafora florii modelate din lut acoperită de texturi prăfoase, mate, lipsite de strălucire, înconjurată de petale sparte, să ilustreze eșecul sub forma unei ofiliri. Pentru a crește și pentru a supraviețui o floare are nevoie constantă de apa, lumină și pământ. Cel care și-a luat angajamentul trebuie să aibă grijă să nu ducă lipsă de ce are nevoie pentru a nu se ofili. La fel și tu cu propria persoană și cu orice îți propui, pentru a nu eșua trebuie să te îngrijești constant de propriile nevoi, să fii perseverent și să nu uiți să uzi floarea! (Felicia-Ioana Roca)

Ionela Gherman, *Don't touch me*, triptic, pictură în culori acrilice, 100 x 210 cm, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Tripticul oferă prilejul de reflecție asupra caracterului patriarhal specific societății contemporane. Lucrarea pune în valoare lipsa solidarității societății, cu amplele mișcări feministe ce au avut loc începând cu anii '60 în spațiul internațional. Lucrarea aduce în prim plan necesitatea formării unor alianțe comune.
(Ionela Gherman)

Alondra Stănescu, *Metamorfoza destinului ciobit*, instalație participativă, obiecte ready-made, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Pornind de la idei și intervenții conceptuale explorate frecvent de către artiști precum Duchamp, Warhol și ulterior de Cildo Meireles (Insertions into Ideological Circuits), am urmărit ajustarea instalațiilor originale și transmiterea unui nou mesaj. Dintre cele 3 sticle prezente în operele menționate, cea goală este deja spartă, iar conotația celei din mijloc am lăsat-o la latitudinea privitorului. Este la alegerea publicului dacă dorește să o spargă sau să o conserve. Convingerea și speranța personală este legată de faptul că nimeni nu o va distruge. Prin această lucrare am urmărit să adresez două probleme majore ale societății, respectiv ale existenței. Prin spargerea sticlei pun în evidență faptul că eșecul este reprezentat de obiectul pe jumătate plin, dar care nu își poate îndeplini scopul utilitar. Cea de-a doua interpretare este că eșecul poate fi generat de indiferență sau frica de acțiune ce duce la redistribuirea vinovăției - caz în care „celălalt” va trebui să-și asume vina că distruge obiectul. (Alondra Stănescu)

George-Bogdan Ciolan, *Closet*, instalație multimedia, scaun, haine, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Lucrarea constă în apropierea scaunului - ca obiect „ready-made” utilizat frecvent în istoria artelor conceptuale și performative. Instalația indică și extrage obiectului din uzul său cotidian, pune în valoare eșecul personal al organizării spațiului personal dar și dubla funcție a operelor de artă. Astfel, acel scaun pe care se sprijină de obicei hainele într-un mod necontrolat devine această lucrare - obiect - spațiu, ce evidențiază caracterul relațional al artei contemporane. De asemenea lucrarea poate fi un stimul al conversației prin abordarea unei acțiuni reale și relative ce înglobează eșecul uman al unui gest minimal printr-o soluție minimală.

(George-Bogdan Ciolan)

Jorj-Pavel Dimitriu, *Praf și pulbere*, video performance, 19", vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

În ceramică, „eșecul” face corp comun cu succesul, ambele fiind dependente de cunoașterea proceselor tehnice ce contribuie la valorizarea materiei prime, dar și de hazardul ce are loc în timpul modelării, uscării și biscuitării. Ironia lucrării constă în punerea în valoare a procesului de distrugere a sculpturii chiar după momentul arderii de biscuit - menită să asigure reducerea „eșecurilor”.

(Jorj-Pavel Dimitriu)

Mariana Cibi, *Link not found*, carte de artist, obiect manual, hârtie de mătase, hârtie de acuarelă, carton de bricolaj, tuș șampilă, 76 de pagini, 27 x 17.5 cm, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

În pofida desfășurării studiilor la distanță, autoarea ne trimite o „scrisoare - carte de artist” - un obiect fizic care urmărește să contracareze efectul de distanțare socială, generat de pandemie. Prin intermediul serviciilor artistice poștale, obsolența „scrisorii” ca obiect, este anulată. Ea devine un pretext al proximității necesare ce subliniază existența dorinței comune de interacțiune socială și fragilitatea memoriei. (Mariana Cibi)

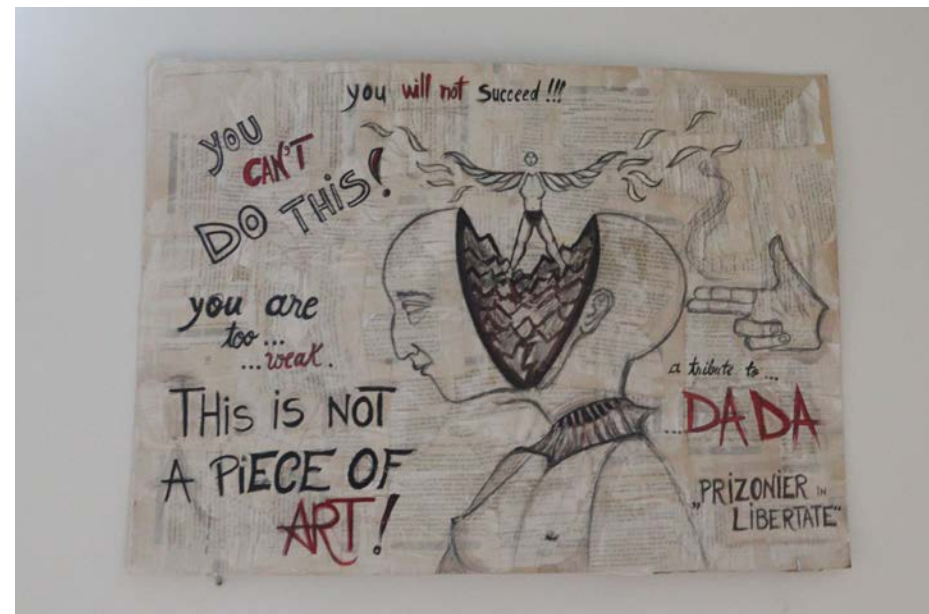
Diana-Georgiana Perju, *Ready-made Pop coffee and bags*, instalație multimedia, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Instalația multimedia prezentată în galerie tratează subiectul consumului, dar și al relației dintre acesta și câmpul artei. Prin intermediul a 16 pahare de cafea și 16 sacoșe de (mega)cumpărături, autoarea pune întrebarea dacă „Reaproprierea Pop-art-ului reprezintă o opțiune viabilă?”; chiar și din perspectiva consumatorilor de profil. De-a lungul a câtorva luni, autoarea a rugat diverși colegi ai FAVD să intervină, să prelucreze și să corecteze obiectele colectate. (Diana-Georgiana Perju)

Iuliana-Mădălina Țurcanu, *Legi eșuate*, instalație multimedia, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Lucrarea urmărește evidențierea unor legi ce se încalcă, lucru ce conduce la eșuarea acestora dacă considerăm nerespectarea lor frecventă. Am ales să scot în evidență legile pe care le consider cel mai des încălcate și să aduc informații din media, știri și alte imagini pentru a-mi susține vizual argumentul. Ulterior, am decis să inserez în lucrare două exemplare diferite ale „Constituției României”, o ediție mai veche și o ediție nouă pentru a arăta evoluția contradictorie a legilor și pentru a scoate în evidență posibilitatea de comparare între cele două versiuni. (Iuliana-Mădălina Țurcanu)

Nicoleta-Andreea Mănescu, *Prizonier în libertate*, tehnică mixtă, desen, culori acrilice, colaj, 50 x 70 cm, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Personajul central al lucrării reprezintă portretul autoarei în calitatea sa de artistă emergentă, dar care are anumite rețineri cauzate de constrângerile sociale, dar și de modurile de percepere subiectivă a lumilor artistice. Prin întrebări simple, uzuale, precum „Ce o să faci mai departe cu arta?” sau „Ce faci cu viața ta?”, lucrarea explorează ideea conform căreia creația artistică este realizată deseori conform normelor sociale și nu în raport cu plăcerea auctorială. Autoarea consideră că „Arta trebuie făcută din pasiune și după bunul plac, pentru că, cu toții suntem diferiți, atât la aspect, cât și în gândire. Am vrut să prezint în lucrare o anumită antiteză, dintre eșecul în societate și eșecul în dragoste, acestea fiind evidențiate prin paginile preluate din cartea <<Texas Chase>>, scrisă de Sandra Brown pe post de papier-mâché. Acestea sunt unele din cele mai importante eșecuri pentru mine, acela în dragoste și acela în societate (ca artistă)”. (Andreea Mănescu)

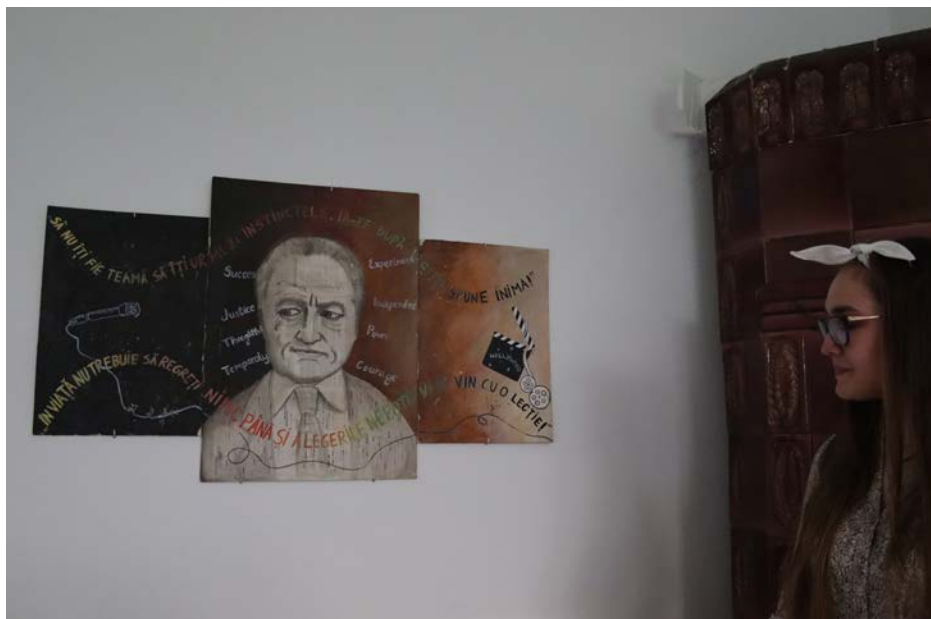
Simona-Elena Herciu, *Bufon*, print digital, A2, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Lucrarea propusă este un autoportret reinterpretat în format digital, în care mă reprezint pe mine cu înfățișarea unui bufon. În Antichitate, bufonul era un personaj comic, care întreținea atmosfera de veselie la curțile suveranilor sau seniorilor. În unele momente ale vieții mele mă simt ca un bufon, veselia mea este uneori un atu și totodată un dezavantaj al propriei mele persoane. Această bufonerie a devenit o carapace de protecție împotriva evenimentelor ori a situațiilor din viața mea care simt că mă îngenuchează și mă fac să mă simt slabă și lipsită de putere. (Simona Herciu)

Cristina Poncu, *Fragments of still*, instalație, obiect ceramic, neon, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Instalația obiect propune simularea prin intermediul regiei expoziționale a unei perspective arheologice asupra obiectelor ceramice. Această abordare, pornește de la o înțelegere profund emoțională a temei. O diferențiere între eșecul de a face și eșecul de a fi, între apăsarea trecutului și fragilitatea viitorului. Nu se referă la un moment sau un fapt concret ci mai degrabă la episoade din trecut, în care eșecurile în a face ceva, generau stări de încremenire, cădere, tensiune, degradare, până la starea generalizată de eșec în a fi. Dintr-o altă perspectivă, eșecul creează șansa transformării. Obiecte expuse, aduse în mediul ambiental, pot produce un confort artificial creând astfel speranța viitorului. (Cristina Poncu)

Eliza Claudia Sali, *Trecut. Present. Viitor*, triptic, tehnică mixtă, 100 x 70 cm, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Lucrarea intitulată „Trecut. Present. Viitor” pune în valoare subiectul eșecului, prezentat asemenea unei „lecții de viață” din care ai de învățat și în urma căreia rezultă evoluția personalității și a sinelui. Fără eșecuri nu putem avea un viitor cu realizări, fiindcă în lipsa acestora nu avem suficiente cunoștințe pentru a urma o cale mai bună. Datorită efortului pe care l-ai făcut în trecut, rezultă acel „TU” din prezent. Acesta caută în permanență să devină „cea mai bună versiune a sa” - ceea ce nu se putea întâmpla fără eșec și obstacole în viață. În acest triptic am înfățișat un personaj important (care reprezintă „sinele” din prezent - cel/cea care conștientizează), care se uită la greșelile sale (trecutul care s-a produs), astfel rezultând un viitor mai sigur, plin de înțelepciune. Doresc să arăt eșecul ca pe o avertizare dar și mijloc de învățare ce favorizează dezvoltarea personală. (Eliza Sali)

Rodica Neamțu, *Mixuri de natură. 486?*, triptic, ceramică albă, biscuit, 1050°C, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Prin utilizarea unui pachet de argilă „486”, autoarea chestionează calitatea imprevizibilă a proceselor de amestecare industrială a materiei prime. Motivația proiectului a plecat de la utilizarea unui pachet de argilă a cărei culoare nu a coincis cu specificațiile tehnice ale producătorului. Astfel, autoarea a urmărit să favorizeze și să intensifice ideea de experiment și eșec în arta ceramicii prin scoaterea în evidență a caracterului imprevizibil al arderii de biscuit. Pe fundamentul comun dintre masă ceramică - pământ - ciupercă, compoziția conturează o dublă legătură organică între mâinile ce modelează și reprezentarea vizuală - „Au crăpat asemenea ciupercilor după ardere!”. (Rodica Neamțu)

Dumitrița Gurău, *Eșec Nr.1*, video, 1920 x 1080, 01'47", color, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Dacă ar fi să trasăm liniile urmelor lăsate de experiențe într-un termen mai lung de timp, ce desen ar forma eșecurile noastre? Ce amprentă lasă fiecare cădere? Dar ce ansamblu vizual ar genera mai multe experiențe eșuate? Se mai încadrează sau nu desenul final în formatul standard produs de scopul inițial al experimentului? Mai există perseverență? Se repetă același eșec? Se transformă în experiență? (Dumitrița Gurău)

Luminița-Elena Lupu-Agache, *omul≠natura?*, serie, 25 de desene pe hârtie, acuarelă, 13 x 19 cm, 2021-2022, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Compoziția este formată dintr-o serie de desene figurative ce fac trimitere la era antropocenului. Fragilitatea actuală a ecosistemelor globale este redată prin intermediul schiței de tip „crochiu”. Camuflată într-o estetică romantică, lucrarea prezintă o ofertă atrăgătoare a eșecului global de acceptare și înțelegere a riscurilor cauzate de încălzirea globală și necesitatea de limitare drastică a consumului resurselor. (Luminița Agache)

Iulia-Georgiana Constantin, *Erasing Mac Miller, The Weeknd and Daft punk/ Find what you love and let it kill you*, instalație multimedia, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

În instalația <<Erasing Mac Miller, The Weeknd and Daft punk/ Find what you love and let it kill you>>, am urmărit clasificarea și arhivarea gusturilor personale în materie de muzică contemporană și anularea acestora prin intermediul intervenției artistice. Mac Miller - The Divine Feminine, The Weeknd - After Hours și Daft punk - Random Access Memories, sunt doar câteva dintre vinilurile pe care mi le-am propus să le distrug. Publicul este invitat să asiste la eșecul și la imposibilitatea de recuperare a obiectelor menționate.

(Iulia-Georgiana Constantin)

Alexandru-Mihai Matei, *Plin*, performance, dimensiuni variabile, vedere din expoziție, tranzit.ro/ Iași, Greenhouse, 2022

Voi realiza un performance „rudimentar” în galerie, prin care atrag atenția asupra limitării resurselor globale, dar și a propriilor resurse artistice. Publicul este invitat să relice efortul creativ de umplere a unor pahare de unică folosință a căror baze au fost eliminate. Plin este o lucrare ce constă în propunerea unei dileme privind starea de plin. Prin materialele folosite, am dorit să pun publicul în fața unei probleme: cum poți umple un recipient fără bază? Intenția a fost să urmăresc modul în care publicul reacționează și încearcă să rezolve această ghicitoare propusă. Eșecul constă atât în inabilitatea de a desluși această problemă, cât și în pierderea paharului ca recipient ce poate păstra lichide. Asemenea rezolvării crizelor ecologice, posibilitatea practicii artistice este dependentă de ingeniozitatea și efortul material necesar implementării cu succes a actului artistic. În conjunctura periferică a orașului Iași, gestul artistic amintește de lipsa de resurse specifică anilor '90-2000.

(Alexandru-Mihai Matei)

„UN: Unshattered Alterity / Unfinished business / Unraveling Failure”
ISBN: 978-973-0-39411-5

Editori: Dan Acostioaei, Andrei Timofte

Texte de: Dan Acostioaei, Livia Pancu & Florin Bobu, Cristina Moraru,
Oana Maria-Nae, Andrei Timofte

Profesori coordonatori:
conf. univ. dr. Dan Acostioaei
asist. univ. dr. Andrei Timofte

Design: Andrei Timofte

Cu sprijinul Primăriei Municipiului Iași.
Facultatea de Arte Vizuale și Design
Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași

Z

D